עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלת העיר מס' 57

מיום שני, י"ט בתמוז תשפ"ב (18.7.2022)

באמצעות הזום

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר אדם קניגסברגר – סגן ראש העיר, עו"ד רועי ברזילי – סגן ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר חגי אשר – מ"מ וסגן ראש העיר, גב' עדנה וידל – המשנה לראש העיר, מר דני גולדשטיין – יו"ר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר.

חסרים: גב' הגר יעקב – המשנה לראש העיר, מר צחי זליכה – המשנה לראש העיר, מר משה רווח – המשנה לראש העיר.

נוכחים: מר מוטי כהן – מנכ"ל העירייה, מר רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, עו"ד סהר פינטו – היועץ המשפטי, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, גב' אורית איתיאל – מנהלת אגף החינוך, גב' מירב שורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' מיכל יוסף – סגנית מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון וארגון עירוני, עו"ד עינב בר כהן – רמ"ט רה"ע, מר קובי נח – מנהל אגף מערכות מידע, מר איתן כהן – מנהל מחלקת מוסדות חינוך באגף הביטחון, עו"ד ספיר מזרחי – המחלקה המשפטית, עו"ד שגיא טנא – עו"ד חיצוני.

סדר יום:

1. **אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 56 מיום 21.6.22.**

   מציג: מר כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

2. **אבטחה מדלגת.**

   מציג: מר איתן כהן, מנהל מחלקת מוסדות חינוך.

3. **המקלט ברחוב לאן 25.**

   מציג: עו"ד סהר פינטו, היועץ המשפטי.

4. **הסכם גישור עם עזריאלי.**

   מציג: עו"ד סהר פינטו, היועץ המשפטי.

1. אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 56 מיום 21.6.2022.

מציג מר כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: אחר צהריים טובים, אנחנו פותחים את ישיבת הנהלת העיר מספר 57. דבר ראשון על סדר היום, אישור תקציר החלטות הישיבה הקודמת מספר 56. למישהו יש הערות? לא. אושר פה אחד.

החלטה:

מאשרים תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 56 מיום 21.6.2022.

הצבעה:

אושר פה אחד.

2. תכנית אבטחה מדלגת בגני ילדים.

מציג: מר איתן כהן, מנהל מחלקת מוסדות חינוך.

מר כרמל שאמה הכהן: נושא מספר 2 על סדר היום, אבטחה מדלגת. מציג: מר איתן כהן, מנהל מחלקת מוסדות חינוך. בבקשה, איתן.

מר איתן כהן: ערב טוב לכולם. אני מקווה שכולם שומעים אותי. שמי איתן כהן, מנהל מחלקת ביטחון ומוסדות חינוך. בפתיח שלי, לפני שאני נכנס למצגת, אני רוצה לומר לכם שצברנו ניסיון רב אפילו בכל הנושא של אבטחה מדלגת, לאחר שראש העיר והמנכ"ל נתנו הנחיה לגייס 8 אופנועים ו-8 רוכבים צעירים, על מנת לאבטח את כל גני הילדים בעיר, ואנחנו רואים פשוט הצלחה כבירה, גם בתחושת הביטחון של הגננות, וכמובן בתחושת הביטחון של התושבים שפתאום רואים אבטחה בנים, לא רק באשכולות. אז אני רוצה להיכנס למצגת, היא לא ארוכה. כעיקרון, מטרת השינוי זה נראות ובולטות. כמובן כאשר אנחנו מכניסים 15 כלי רכב ואופנועים לעיר, ואתם תראו את זה עוד מעט. כולם רואים, כולם יודעים, בעיקר למוסדות חינוך. זה מה שאנחנו רוצים להכניס את האבטחה המדלגת. הגברת תחושת הביטחון, אין ספק, גם לסגלי הגן, גם להורי התלמידים, ובכלל לכל התושבים. מתן מענה לעיר לאירועי שגרה וחירום. כל אירוע שיש בגן ילדים או בבית ספר, יש עיבויי מערך שאני יכול

להביא במיידי 15 כלי רכב וקטנועים למקום, על מנת לתת מענה מהיר ויעיל לכלל אירוע, גם בשגרה וגם בחירום. כמובן שהתייעלות בראייה הכוללת. תראו, היום אחרי הקורונה יש לנו בעיה קשה מאוד של מאבטחים. קשה מאוד לגייס מאבטחים היום, ולכן תהיה פה התייעלות רצינית מאוד ברגע שאנחנו נחליף את כל המאבטחים בגני הילדים באשכולות, למעט 6 אשכולות שעוד מעט אני אגע בזה. נחליף אותם ואז יהיה לנו גם כוח אדם טוב מאוד. הלאה.

כמובן שהיו הנחיות ראש העיר לפני שהתקבלה החלטה, לקדם את התכנית שהוצגה לקידום אבטחה היקפית ורחבה. קידמנו כבר, הצגנו את זה וקיבלנו את האישור לבטל את מערך האבטחה בכלל האשכולות. יש לנו 21 אשכולות, אני אציג את זה. למעט 6 אשכולות שהם מרכזיים והם על קומות, החלטנו להסיר סדרנים. הצגת חוות דעת מרשויות אחרות, אני אציג את זה גם כן. אבל כעיקרון, יש 2 לקחים מרכזיים מחוות הדעת של כלל הרשויות, שזה הדבר הראשון. טוב, אני אציג את זה אחרי זה. ביצוע שינויים ואיוש באמצעים ותוספת תקציבית. ניסינו להתכנס לתקציב הקיים, אך ראש העיר ביקש להוסיף תוספת של בין 3 ל-4 סיירים, לכן יש חריגה קלה בתקציב. אנחנו נראה את זה עוד מעט.

כמובן שאנחנו שילמנו גם כלי רכב וגם אופנועים לצורך גיבוי אם יש ימי חורף. כמובן שאנחנו תמיד נוכל 24 שעות לתת מענה אבטחתי. להציג לפחות 2 דפ"אות, אתם תראו אותם עוד מעט, דרכי פעולה אפשריות, ולתת את הדעת להתנגדות הורים, שפה באמת זה המוטיב המרכזי, איך אנחנו מפרקים את התנגדות ההורים, וזה הדבר הכי חשוב, ונדבר על זה.

תעריך יעד להתחלה, אנחנו מתחילים ב-1.9.22 כמובן. מה קורה היום? כרגע מה שקורה לנו, יש לנו 232 גני ילדים, מתוך ה-232 יש 89 גנים מאובטחים בלבד שנמצאים ב-21 אשכולות. האבטחה ממומנת חלקה על ידי משטרת ישראל 64% ו-11 מאבטחים במימון מלא של הרשות. לפני שקיבלנו את ה-8 אופנועים, מה שקרה בעצם שהיו 2 סיירי גני ילדים בלבד בכל העיר, כל גננת ראתה סייר אולי פעם בשבוע, ומצב כזה זה היה בלתי אפשרי. סד"כ כוח אדם, אני מדלג על איך הגענו לחישובים, אבל חשוב שתראו את סד"כ כוח האדם... על ידי דפ"אות. דפ"א א' – 16 סיירים לוחמים, 2 סיירים בחוזה קיים שיש לנו היום. היום יש לנו 2 סיירים...

<u>גב' עדנה וידל:</u> אפשר לדעת מה זה דפ"א?

<u>מר איתן כהן:</u> דרך פעולה אפשרית.

גב' עדנה וידל: באמת תודה.

מר איתן כהן: ... 16 סיירים לוחמים. כשאני אומר לוחמים, אני מדבר על רובעי ומעלה, מה שיש לנו גם היום. 2 סירים במצב קיים. סך הכל 18 תקנים של סיירים. שעות הפעילות כמובן זה מ-07:30 עד שעה 17:00. מבחינת אמצעים, אנחנו מדברים על 10 כלי רכב, אופנועים וכלי רכב. דפ"א ב' – מברת על 13 סיירים לוחמים, 2 סיירים במצב קיים, סך הכל 15 תקנים וסך הכל 15 כלי רכב. זאת אומרת, אם בדפ"א א' היה לי 10 כלי רכב, בדפ"א ב' יש לי 15 כלי רכב, דפ"א א' זה זוג על אופנוע ועל ניידת. בדפ"א א' אנחנו לא צריכים זוג, אנחנו הבנו שחבל שיהיה זוג על כל קטנוע או על כל רכב. פשוט אנחנו מקפיצים את זה ל-15 כלי רכב ו-15 לוחמים. מבחינת תקציב, אז התקציב הקיים כרגע הוא 2.938 מיליון ש"ח, רק ל-21 גנים באשכולות אני מדבר. דפ"א מדברת על 6 מאבטחים סדרנים שאני משאיר באשכולות הגדולים, כפי שאני ציינתי ואמרתי. 2 הסיירים שנמצאים כרגע בחוזים הקיימים, וכמובן עוד 10 כלי רכב, זה נותן לי 4.128 ש"ח, פער של 1.890 מיליון ש"ח למצב...

גב' עדנה וידל: רק אני לא שומעת? אתם שומעים? אני לא.

מר אלי מוסרי: גם אני לא שומע. אני מידי פעם שומע ולפעמים לא שומע.

מר דני גולדשטיין: איתן נעלם.

מר איתן כהן: שומעים אותי? לחזור חזרה לאן?

גב' עדנה וידל: התחלת עם התקציב.

מר איתן כהן: התקציב לא שמעתם?

גב' עדנה וידל: לא שמענו פרק זמן.

מר איתן כהן: אוקיי, אני חוזר לתקציב. מבחינת תקציב דפ"אות, המצב הקיים הוא שיש לנו כרגע תקציב של 2.938 מיליון ש"ח עבור 22 מאבטחים שנמצאים כרגע בגני הילדים, ב-21 אשכולות.

דפ"א א' מדברת, הדפ"א שדיברנו על 10 קטנועים ו-18 סיירים, מדברת על 4.128 מיליון ש"ח, שזה פער של 1.189 מיליון ש"ח לתקציב הקיים.

דפ"א ב' מדברת על 15 רכבים פלוס 15 לוחמים. אנחנו מדברים על תקציב של 3.701 מיליון ש"ח, כאשר הפער הוא 763,000 ש"ח. כמובן שהדפ"א הנבחרת היא דפ"א ב', כי יש לנו גם יותר כוח אדם, אני אתן לכם את היתרונות והחסרונות. היתרונות בדפ"א א' זה 2 סיירים בכל רכב, זמינות ומכפיל כוח, תפעול יעיל עם גיבוי בעת אירוע חירום פח"ע, יכולת פיצול כוח תוך כדי אירוע, ריכוז כוחות ומיצוי כוחות בעת אירוע, וביקור של לפחות פעמיים בכל גן ילדים. מה שקורה אצלנו היום, עם ה-8 קטנועים, הם מגיעים פעמיים לכל גן ילדים, לא מבקרים והולכים, אלא נמצאים עם הגננת לפחות רבע שעה. יש לגננת את הטלפון, כל אירוע שיש לגננת, היא קוראת לאותו סייר.

חסרונות בדפ"א א' – כמובן 2 סיירים בשגרה, עושים בביקור גן עבודה שסייר אחד יכול לעשות. חבל ש-2 יגיעו לגן, אחד יסתכל ואחד ילך לבקר את הגן. נוכחות הסייר למשך זמן קצר יותר בגנים, זאת אומרת, במקום פעמיים בגן, בדפ"א ב' אנחנו כבר מגיעים ל-3-4 פעמים בגן. פחות נראות ובולטות כי זה פחות רכבים. וכמובן נדרש קמפיין הסברה כמו בדפ"א ב'.

בדפ"א ב' העיקרון הוא נראות ובולטות רבה של כוחות בשטח, אנחנו פתאום רואים 15 כלי רכב עם צ'קלקות שמסתובבים בעיר, בעיקר בגני ילדים. כמובן שגם בבתי ספר נצטרך אותם, וכמובן שייתנו עזרה לשיטור העירוני בזמינות גבוהה מאוד גם לשיטור העירוני וגם לכל אירוע. הגעת כוחות במהירות, עיבויי מערך, דבר מדהים, אנחנו רואים את זה היום.

נוכחות הסייר למשך זמן ארוך יורת ב גנים, זאת אומרת, כל סייר יגיע לפחות בין 3 ל-4 פעמים לכל גן ילדים, זה דבר אדיר. הגננות ישמחו ופשוט יעופו. יותר אופנועים כמובן. בעת אירוע חריג, כל אירוע שיש, אני מקפיץ את כל ה-15 במכה אחת לאירוע. וכמו שאמרתי, ביקור של לפחות 3-4 פעמים ביום. החיסרון הוא סייר אחד, למרות שאני לא רואה את זה כחיסרון, ונדרש קמפיין הסברה סדור להורים. חוות דעת מרשויות שעברו, אני לא אקריא לכם את כל חוות הדעת, אבל לקחנו חוות דעת מהרשויות: חדרה, ל אביב, ראשון ועוד. המוטיב המרכזי בכל חוות הדעת זה: א' – הצלחה כבירה באבטחה מדלגת. הבעיה המרכזית היא התנגדות הורים בהתחלה. אבל לאחר מכן באמת אין שום בעיה. אני לא אקריא לכם את כל הדגשים, אבל הדגש העיקרי שכל הסיירים יקבלו תכנית עבודה סדורה.

מר דני גולדשטיין: איתן, סליחה, אני לא מצליח להבין מה התנגדות ההורים. לא הבנתי.

גב' עדנה וידל: יש כנראה שומרים שהם יוצאים מהגנים.

מר דני גולדשטיין: כאילו הקטע שאתה מוציא אותם ממקום קבוע להיות ניידים?

מר איתן כהן: נכון, אמת ויציב. אמת ויציב.

מר מוטי כהן: בואו תנו רגע לאיתן לסיים, ואחרי זה אני אוסיף עוד כמה דברים ואחרי זה בשמחה...

מר איתן כהן: כפי שאמרתי, אני לא אציג פה את כל הדגשים, אבל הדגש העיקרי כמובן זה תנאי קבלה מאוד מחמיאים, מרובאי 5 ומעלה. אנחנו רואים אותם גם היום, בוגרי קורס מע"רים, אנשים רציניים שמגיעים לכל מקום, ויש להם פסון והופעה. הפערים העיקריים אני אומר, גיוס ועדי ההורים להסברה וגיבוי מוחלט לתכנית, בשיתוף אגף החינוך. פה חייב להיות גיבוי מוחלט והסברה, ופער כספי של 750, שכמובן ראש העיר בזמנו ביקש מאיתנו להכניס את זה. עד כאן אלו דבריי, אם יש שאלות.

גב' עדנה וידל: יש לנו שאלות, אבל המנכ"ל ביקש לדבר.

מר מוטי כהן: סליחה רגע, אני רוצה רגע להוסיף משהו, ואחרי זה בשמחה על כל השאלות, אני תיכף אעשה סדר. איתן, תודה.

מר איתן כהן: לרדת?

מר מוטי כהן: לא, לא, לא. אני רוצה לתת כמה נקודות. אחד – מדובר רק על אבטחה של גני ילדים, אין שום קשר לאבטחה של בתי

ספר. מדובר על גני ילדים בלבד. כיום המצב שרבע בערך מכמות גני הילדים היסטורית עם אבטחה, והשאר זה לא אבטחה. התהליך החל בין הרשויות תל אביב, ראשון, ירושלים, מודיעין לפני כ-4 שנים בערך.

מר דני גולדשטיין: גדרה.

מר מוטי כהן: לפני כ-4 שנים בערך, ואני זוכר גם בתפקידי הקודם הצענו מספר רב של דיונים, והנושא הזה נדחה לא אחת, כולל מעורבות של השלטון המקומי וזה בא לאחר חוות דעת אחרות כמו הבנקים, למשל שבעבר היו מאבטחים בכל בנק ובנק, והם הורידו... אבטחה מדלגת. היתרונות ברמה המקצועית, אין לנושא הזה שום חילוקי דעות. זה זמן תגובה מהר, זה נוכחות של הצוות המדלג שזה גם אופנועים וגם כלי רכב, זה פוגש את הגננות באופן תדיר לפחות פעמיים ביום... הקריאה המהירה. כך שלמעשה באופן עקרוני אנחנו מכוסים במערך אבטחה של כל העיר.

כשבדקנו מול ערים אחרות, שבסך הכל אנחנו לא הראשונים שיוצאים לדרך, כולם ציינו את זה לטובה, בוודאי ובוודאי גם מערך החינוך. אגף החינוך דרך אגב, הוא מעורב בכל קבלת ההחלטות בנושא, והם השתתפו גם בכל הדיונים.

גב' עדנה וידל: מה הייתה דעתם?

מר מוטי כהן: חיובית. של אגף החינוך הייתה חיובית.

גב' עדנה וידל: אוקיי.

מר מוטי כהן: הדבר המרכזי שאנחנו צריכים לתת את הדעת, שאנחנו בוחנים את האירועים האחרונים שהיו לפני משהו כמו חצי שנה, ה-8 אופנוענים שיש כרגע לעיר, עם התוספת שניתנה על ידי העירייה, ללא קשר למערך... החינוך. כרגע יש היום את כל המערך המלא של ה-200 המאבטחים, פלוס ה-8 אופנוענים שעובדים מידי יום. אני חושב שמבחינה מקצועית, מבחינה ענייינית, מבחינה אפקטיבית, בציר המקצועי המהלך הוא נכון. יש מה שנקרא העברת המסרים, יש מה שנקרא העברת

האינפורמציה, יש מה שנקרא המעורבות של הוועדים למיניהם. סביר להניח שאומרים שבגן שהיה מאבטח בתחילתה של דרך, הם יתנגדו. אבל יש לנו עוד ההרבה מאוד גנים אחרים, אפילו פי 2 ופי 3 שהם כן מקבלים את האבטחה היום, מה שאין להם היום את האבטחה בכלל. אז בראייה כוללת, בראייה עירונית, בהגברת העוצמה של הנוכחות והבולטות של הזמינות, אני חושב שהמהלך הזה הוא נכון מקצועית. ההחלטה בסופו של דבר היא שלכם, אם אנחנו יוצאים לדרך או לא יוצאים לדרך. אבל ההחלטה צריכה להתקבל היום, שיש לנו פרק זמן של חודש-חודש וחצי... אם לא, אנחנו נשתמש באותו מודל. חלק מהגנים עם אבטחה, חלק מ הגנים הם ללא אבטחה, ואנחנו... אמור לרדת לקראת אוגוסט.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אפשר לשאול שאלות?

<u>מר מוטי כהן:</u> כן, בבקשה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> שאלה ראשונה, כאילו לפי מה יהיו הגנים שכן נשארו עם שמירה? ואם אנחנו נשארים בתקינה הזאת של ה-100 ילדים עם שומר שכן יהיה וחמוש? זו שאלה ראשונה שנשאלת.

<u>מר איתן כהן:</u> אני אענה, המנכ"ל?

<u>מר מוטי כהן:</u> כן, בבקשה.

<u>מר איתן כהן:</u> מה שאני מבקש לומר, כבר ירד הנושא הזה מגני הילדים של 100 ילדים ומעלה לתת אבטחה. משטרת ישראל כבר לא מכירה את זה, פעם בעבר בכל אשכול היא הכירה במאבטח, אבל זה נגמר. זאת אומרת, אם היום הקמנו את אשכול חרוזים, אנחנו לא מקבלים עבורו מאבטח. עיריית רמת גן משלמת מאבטח מלא. אנחנו אישנו 6 סדרנים אפילו, אפילו לא מאבטחים. אישרנו 6 סדרנים באשכולות גדולים, באמת עם קומות, כמו למשל אשכול ערמונים או אשכול נטעים, או קריניצי, שבאמת אשכול גדול, זה לא אחד ליד השני כמו כל גן רגיל. הרי רוב האשכולות זה אחד ליד השני כמו כל גן רגיל. אני רוצה לציין ולומר שבכל

הגנים כבר התקנו מערכות אינטרקום מלאות כמו בכל גן, גם באשכולות. זאת אומרת, הם מוגנים מלא מבחינה ביטחונית, וזה חשוב שתדעו.

גב' עדנה וידל: יש לך עוד שאלות, דני?

מר דני גולדשטיין: לא, תודה.

גב' עדנה וידל: אוקיי, קודם כל, אני לא חושבת שיש גן שמאובטח במאה אחוז. אני חושבת שזה יומרני. אבל מאבטח באשכול זה דבר נורא חשוב. אני להבנתי, אם הייתי יכולה בכל גן לשים כן שומר, אני כן הייתי שמה מסיבה פשוטה, מדובר בילדים מאוד קטנים. בעקבות אירוע צריך איש שהוא מתחום הביטחון שיהיה סייר. את כל מה שאנחנו עושים, אנחנו עושים כדי לתפקד, קודם כל לתפקד אם קורה אירוע. מעבר לביטחון הכללי, לתחושה הכללית, שזה דבר חשוב, אז זה קודם כל לתפקד נכון וזה ילדים מאוד-מאוד קטנים. אני חושבת שהייתי משאירה במקום ולא הייתי חוסכת, אני הייתי משאירה את הגנים עם המאבטחים שלהם, את האשכולות עם המאבטחים שלהם, וכן משתמשת בסיור האופנועים שהוא חשוב ביותר, חשוב ביותר שיעבור ויסייר בגנים שאין שומרים, וגם כשיש שומרים. אלא שבגנים שאין שומרים, הסיור יהיה מוגבר יותר. בעוד שבגנים שיש שומרים, אז זה יכול להיות בהתאם לצרכים, פעם ביום או פעם ביומיים, וישי גם לחצני מצוקה.

אבל אין ספק שאם יש שומר, לבוא ולהוציא אותו, אני חושבת זה לא יהיה נכון, כי זה פוגע בתחושת המוגנות. מדובר בילדים קטנטנים, דרך אגב, את המודל של מדינת ישראל, של שומר בכל מוסד של ילדים, זה מודל שמסתכלים עליו היום מאוד בזכוכית מגדלת בארצות הברית, למרות שברוך ה' לנו אין את בעיית הנשק. אבל אני יכולה לקחת שכונות שלמות כמו חרוזים, כמו אפילו ראשונים, קריניצי, בודאי קרית קריניצי, שיש המון גם שב"חים. אני לאל עשיתי את הבדיקה מי שב"ח ומי עם אישורים, אבל אין לי ספק שיש אחוז מסוים, אני דיברתי גם עם השוטר הקהילתי. יש שב"חים, יש המון בנייה, יש תנופת בנייה. אני לא הייתי לוקח את הסיכון הזה של להוציא עכשיו את השומרים.

אני כן מאוד הייתי מבקשת להשאיר, אני כן בעד תגבור הכוח, מה לעשות, זה עולה כסף. אנחנו משקיעים בכל כך הרבה דברים, הביטחון של הילדים, הביטחון של הגננת שהיא תהיה פנויה לפדגוגיה, הוא מאוד חשוב.

ודבר אחד לזכות השומר, השומר מכיר את האנשים. בהינתן שמסתובבים סביב הגדר, הוא יודע לזהות כבר, כי הוא מכיר את האנשים שבדרך כלל הולכים שם, שזה דבר מאוד משמעותי.

מר איתן כהן: חשוב לי רק לומר לך, זה חלום שיהיה בכל גני הילדים שומר, אבל חשוב לדעת דבר אחד. היום, אחרי עידן הקורונה, אין מאבטחים, אין שומרים, קשה מאוד להשיג שומרים. אני בשביל להשיג 45 מאבטחים לבתי ספר שאני מחויב לתת להם, קשה לי מאוד, קשה לי מאוד, אני בבעיה רצינית מאוד. אין מאבטחים שרוצים לעבוד.

דבר שני, אני רוצה שתביני גם כן שיש המון גני ילדים, למשל חרצית-לוטוס שזה 2 גני ילדים, אחד ליד השני והם מקבלים אבטחה. אין שום סיבה שהם יקבלו אבטחה, ועוד 189 גנים לא יקבלו אבטחה. צריך גם להבין את ההיגיון בעניין, זה מה שאני אומר.

גב' עדנה וידל: אז כאילו מה שאתה אומר, במקום לספק את הצורך שכל גן רוצה באמת להבטיח את הילדים שלו, אנחנו נוציא לאלה שכבר מרגישים בטוחים? כאילו לא הבנתי. אתה בעצמך אומר שהאופטימיזציה הייתה שיהיה שומר בכל גן. עכשיו אני אומרת, באשכולות לפחות שיש 100 ילדים, בואו נשמר את מה שהיה מקובל.

מר מוטי כהן: השאלה עדנה, מה אנחנו מגדירים התפקיד של המאבטח. אם התפקיד של המאבטח לפתור פתרונות בגן, התשובה היא לא. המאבטח שניתן לחלק הקטן של כמות הגנים בעיר הוא לטובת ביטחון, לטובת חירום.

גב' עדנה וידל: נכון.

מר מוטי כהן: ולא לפתור בעיה זו או אחרת בגנים.

גב' עדנה וידל: אני לא הזכרתי בעיות של הגנים.

מר מוטי כהן: אני לא אמרתי, חס וחלילה, אני לא אמרתי. אם אני מסתכל על רמת האיום על הגנים, אני לא קראתי מעולם מעודי איזו התראה על גן ילדים, למרות שאני לא יכול להתחייב בנושא הזה. אבל כן אם מסתכלים על פריסה, אי אפשר שגם לא להפיק לקחים של ערים אחרות שהן דומות לנו וגדולות. ובסך הכל טבעי הדבר שתהיה התנגדות של ההורים במקומות שיש מאבטח. אבל יש עוד הרבה מאוד גנים, ששם יש... בוא נקבל החלטה שמשאירים את המצב כפי שהוא קיים, ומשאירים את ה-8 אופנועים שיסייעו כמו שאמרת, הפרטו שלהם יהיה באזור שאין מאבטח, איפה שיש מאבטח שם כמות הסיורים תהיה מצומצמת. צריך לקחת בחשבון שנושא העלויות שמסתכם בעוד 2-2.5 מיליון ש"ח...

גב' עדנה וידל: כמה זה לשנה, סליחה?

מר מוטי כהן: זו עוד תוספת של 2-2.5 מיליון ש"ח, כדי להשאיר את המצב כפי שהוא קיים, ולצרף את ה-8 אופנועים כפי שהם היום.

גב' עדנה וידל: זה לשנה אתה מדבר?

מר מוטי כהן: אני מדבר על 10 חודשים.

גב' עדנה וידל: אוקיי, נשמע שעיריית רמת גן יכולה לעמוד בו.

מר איתן כהן: אבל את חייבת גם להבין שאין מצב לשיטתך של אשכול שיש בו 100 תלמידים ומעלה, 100 ילדים ומעלה, שאין בו מאבטח. זאת אומרת, ה-6 אשכולות שדיברתי עליהם, שזה ערמונים, נטעים, קריניצי ונועם ואלימלך, יש שם 100 ילדים, אני משאיר שם סדרן ומאבטח. שאר האשכולות, אני אומר שוב, זה אשכולות מפוזרים, זה גנים מפוזרים, זה כמו כל גן רגיל. ושם לא משאירים את המאבטח.

אני חושבת שמה שצריך לשקול גם, האם יש באזור תנופת בנייה. כי אנחנו כבר למדנו. הרי אנחנו מנסים למנועה משהו שתודה לאל, תודה לאל בגנים עוד חווינו, ברוך השם, אוקיי? אנחנו מנסים למנוע את מה שנמצא בפוטנציאל.

ולכן אני אומרת, במקומות שיש, אני חוויתי באמת, לפני באמת שבוע, כאן בכיכר לידי, חוויה לא נעימה מול עובדים ערבים, אוקיי? אז אני לא אגיד שתקפו אותי, אבל תקפו אותי בתנועות, אוקיי? אתה יודע, כל אחד מגדיר אחרת תקיפה. בתנועות מגונות. אבל מה שאני רוצה להגיד לך, שכשיש תנופת בנייה ויש עובדים שהם לא אזרחי ישראל, ואין להם, לא בטוח שיש להם רישיונות, וזה מה שקרה בכל האירועים האחרונים, אז אנחנו מנסים לצמצם את הפוטנציאל של ההתנהלות בהינתן פגיעה, ויש לנו תנופת בנייה גם בקריניצי וגם בחרוזים, וגם במקומות אחרים. לא של בניין אחד, של ממש קבוצת בניינים, וקבוצות של פועלים שיושבות במרוכז, אם זה בבוקר כשהן מגיעות, אם זה בצהריים כשהן מחכות, וזה משהו שצריך לתת עליו את הדעת. ולפעמים כן, זה דורש כסף, מה לעשות?

<u>מר מוטי כהן:</u> כן, כרמל.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> זהו, זה כל התגובות שיש? מה עם חגי אשר?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כרמל, במקרה יש לנו פה אנשי מקצוע מעולים בנושא של הביטחון. המנכ"ל שלנו היה מפכ"ל. אני חושב שבנושאים הלה, חוות הדעת שלהם הן חשובות. אני חושב שאפשר בעזרת זה גם להרגיע את ההורים. הבעיה היא בין הרצוי למצוין, כלומר, יש לנו פה בעיה של כוח אדם, זה לא דבר פשוט היום להשיג באמת מאבטחים. אז צריך את המינימום ההכרחי של המאבטחים שאנחנו יכולים להשיג. ולנסות, אני הייתי אומר, לשייך אותם לקבוצות גנים, כלומר, מאבטח יהיה צמוד לאזור מסוים, ושהגננות יכירו אותו וכך הלאה. אני חושב שבמצב שקיים היום, זה האופטימום. אני סומך על הצוות המקצועי בתחום הביטחון. אין מה לעשות, זה מה שיש כרגע.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אדם, זה לא שאני לא סומכת. ואני אומרת שזה סוג מאבטחים שונה מה שהולכים לגייס. מה שהולכים לגייס זה חברה יותר מקצוענים, יותר מקצועיים, הסיירות האלה. אז מי שקיים באמת כבר במאגר, הוא כבר קיים, לא צריך לחפש אותו, הוא נמצא.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אוקיי.

מר כרמל שאמה הכהן: אוקיי, חגי, אתה רוצה לומר משהו?

מר חגי אשר: כן, אני רוצה להתייחס לזה גם. אני חושב שזו תכנית גרנדיוזית מידיי, במצב הקיים אצלנו בעיר. ואני חושב שהם צריכים להישאר בגנים השומרים, ולא לעשות את המעבר. אם רוצים לעבות את הסיור המדלג הזה כמו שהוא נקרא, אז נעבה אותו, בלי פגיעה בשמירה הקיימת.

מר מוטי כהן: אני רק חוזר ואני אומר, ואני מדבר כרגע בציר המקצועי. אני מבין את קו החשיבה שלכם. אני חולק עליכם בתועלת של האבטחה. ... הצוות המקצועי שעשה והלך ובחן גם בערים אחרות, זה הכי נוח לבוא ולהישאר כפי שהמצב הוא היום. זה הכי נוח וזה הכי סבבה, וזה לא יעשה שום תרעומת גם בעיר. אבל פה הצוות המקצועי עשה עבודה, משהו כמו חצי שנה, הלך ובחן. ציר המענה המבצעי לאבטחת גני הילדים, והגדלת המנהל, צמצום זמן התגובה, והנוכחות והבולטות שלו שבגנים. אנחנו מסתכלים רק עלינו מול ההורים. אני רוצה להשמיע את קולן גם של הגננות, שרואים את רמת המאבטחים, ולא השומר שבוצע בשליש מהגנים או ברבע מהגנים פה בעיר. הרמה המקצועית היא שונה לחלוטין. זה אני רוצה לשים על השולחן, שמקבלי ההחלטות גם יידעו את הנושא הזה. וכל החלטה שאתם תתנו, זה בסדר גמור. רק שתדעו, שרמת האבטחה היא שונה.

מר כרמל שאמה הכהן: מה זה רמת אבטחה שונה?

מר מוטי כהן: היא חלשה יותר מהצוות המקצועי, זה של שומרוני, זה של קאפח.

מר כרמל שאמה הכהן: כלומר, מה שעומד פה זה דבר כזה, מצד אחד אומרים גורמי המקצוע – אין ספק שיש יותר ביטחון לילדים באבטחה מדלגת במהות. מצד שני, יגידו הפוליטיקאים ואנשי הציבור – אין ספק שבטווח הקצר תחושת הביטחון של ההורים תיפגע ותביא להתמרמרות ולתסכול מול החלטת הנהלת העיר. פה השאלה מה עושים עם סוג המצבים, מהות מול נראות ותחושות, זה גם חשוב. וטווח קצר מול טווח ארוך.

מר מוטי כהן: ... אתה לא יכול...

מר כרמל שאמה הכהן: כי מתי שלא נעשה את זה, יהיה את האפקט הזה. כלומר, את החמיצות ההורים ירגישו מתי שלא נעשה את הרפורמה. הם מעולם לא התרגלו לרעיון, עד שהם לא ילמדו לחיות איתו ויבינו שהוא באמת נותן יותר טוב לילדים שלהם. זו השאלה.

מר כרמל שאמה הכהן: אמרנו, אני סיכמתי שאין עוררין על כך שהילדים ברמת גן אחרי הרפורמה הזו מקבלים יורת ביטחון. אוקיי? אבל אנחנו לא מדברים, יש את העולם של המציאות והעובדות ויש את העולם של הנראות והתחושות, בטח שתוסיף לזה שיש לנו אופוזיציה לא אחראית שתעשה מזה צימעס, אוקיי? הרי אף אחד לא יודע שזה יעלה לנו יותר כסף, ולא ייתנו לזה בולטות, וכלי התקשורת תמיד יעשו את הספינים שלהם. ואנחנו יודעים, מכירים את זה. מכירים את זה מהרפורמה שלנו בווטרינריה ובעוד דברים אחרים. אנשים לא מתעמקים בפרטים, אנשים שופטים לפי כותרות ולפי תבניות. ובתבנית זה נראה, תמיד חושדים ברשות שהיא רוצה לחסוך תמיד חושדים ברשות שהיא דואגת פחות לילדים מההורים, שלוקחים סיכונים על חשבון הילדים.

מר מוטי כהן: ... רמת האיום... (לא שומעים)

מר כרמל שאמה הכהן: אין לי ויכוח .תראה, אני מסביר את זה לחברי ההנהלה. יום אחרי שזה קורה, כולנו נקבל ווטסאפים ואימיילים ושיחות ברחוב. לי אין בעיה ללכת עם זה, אני מוכן ללכת עם זה בצורה ברורה.

מר מוטי כהן: ... העובדות על השולחן... (לא שומעים)

מר אלי מוסרי: כרמל, אני יכול להגיד משהו?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

מר אלי מוסרי: אני מקשיב לדיון, וסליחה שאני מסתובב פה בין זה. אני מקבל את מה שאומר מוטי. השאלה שלי, אם אי אפשר לעשות מוטי איזה פיילוט. זאת אומרת, לא ללכת כרגע על כל המרחב, ללכת, לקחת למשל אזור מסוים.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אז יגידו – למה הפיילוט אצלנו ולא אצלם.

מר אלי מוסרי: אני אסביר לך, אדוני ראש העיר, לפי דעתי כרמל, פיילוט ייתן לנו גם אחר כך לעשות בקרה והפקת לקחים לתקן את זה. אם אתה הולך כרגע על הכל, אז אתה מסתכן. אם זה לא יצליח, אוי ואבוי. אם זה יצליח, אז כולם גיבורים.

גב' עדנה וידל: ומי יסכים שיעשו דווקא אצלו את הפיילוט? אצל מי תחליט לעשות את הפיילוט?

עו"ד רועי ברזילי: ראש העיר, אני גם רוצה להתייחס רגע.

מר אלי מוסרי: אני רוצה רק להשלים, לקחת למשל דוגמא את צפון העיר, שכונות צפון העיר. להתחיל להגיד – אנחנו עובדים כרגע על צפון העיר, נגיד מז'בוטינסקי עד שיכון הוותיקים, לקחת את השכונות הצפוניות, לעשות שם את הפיילוט, לתת אותו נגיד חודש-חודשיים, לבדוק איך זה עובד. היה וזה עובד מצוין, נשליך אותו על כל העיר. והיה ולא עובד, נפיק את הלקחים ונחשוב, נעשה מה שנקרא חישוב מסלול מחדש. זו דעתי.

מר מוטי כהן: למה אני צרי פיילוט, אם יש ערים שנמצאות על קו התפר ברמת סיכון הרבה יותר גבוהה, כמו במודיעין, כמו בירושלים או בערים כמו בראשון או בתל אביב, או בחדרה.

מר אלי מוסרי: אני אגיד לך למה, מוטי.

מר מוטי כהן: אני חושב שפיילוט יגרום לתרעומת הרבה יותר גדולה בעיר. אפשר להשאיר את המצב כפי שהוא כך. בואו נקבל החלטה שזה המצב, שזה בסדר גמור. או במקביל אנחנו נשאיר אותם כפי שהוא כך ואנחנו ממשיכים עם האופנועים. אני חוזר על מה שאמרתי מקודם, זה לא 2.5 מיליון ש"ח, האופנועים 2.5 מיליון ש"ח והמאבטחים... להתקזז, אין קיזוז. אז...

מר איתן כהן: המנכ"ל, סליחה שאני אומר את זה, אבל לפני קבלות החלטות ולפני ש-, צרי להבין דבר אחד, אין מאבטחים במדינה היום, ולכן כולם עוברים לאבטחה מדלגת. זה חשוב שתבינו את זה. אין לי מאבטחים.

מר מוטי כהן: לא רק שאין מאבטחים, איתן. התעדוף של משטרת ישראל וההנחיה של משטרת ישראל, מאבטח ראשון הולך לבית ספר...

מר איתן כהן: נכון, נכון.

עו"ד רועי ברזילי: אני רוצה להתייחס. תראו, לפני כמה שנים, אלי זוכר, היה על השיח הנושא של אגרת שמירה. ואגרת שמירה נועדה להבטיח שמירה. יכול להיות, כדי להבטיח את הביטחון, אנחנו צריכים לגבות את אגרת השמירה הזאת, חלקה או כולה, כי כל שימוש בהגדלה של ההוצאה הציבורית לביטחון, תגדיל את זה על חשבון משהו אחר. אם הייתי צריך לבחור עכשיו בין הביטחון לבין הנושא של חינוך, הייתי משקיע במורים יותר כסף. אבל אנחנו לא יכולים. אנחנו צריכים להבין, כשאנחנו לוקחים עוד 2 או 1 מיליון ש"ח בשביל אבטחה, אנחנו גם באים בחשבון עם פגיעה במשהו אחר. אז יכול להיות, שאם אנחנו רוצים ללכת על כל הקופה, אז המשמעות היא כבר לפנות לציבור, ולהגיד לציבור ההורים – תקשיבו, אנחנו מוכנים לתת את האבטחה המלאה, מתי שנצליח להביא את כל המאבטחים אם נצליח אי פעם, אבל אנחנו צריכים לגבות על זה תשלום. אנחנו אחת הרשויות היחידות שלא גבינו את אגרת השמירה הזו. אבל יש לזה מחיר, כאילו אנחנו מתעלמים, אנחנו עושים סדרי עדיפויות. ברור שאנחנו נעדיף את ההכי טוב והכי זה, אבל זה בא על חשבון משהו, ועוד לא הבנתי על מה זה בא. אם אנחנו נוסיף עוד 750,000 ש"ח או עוד 1 מיליון ש"ח, על מה זה בא? על חשבון מה? אז אם זה לא בא

על חשבון החינוך או על אלמנט אחר, אז בסדר. אבל אם זה בא על חשבון משהו, אולי שווה לגבות אגרת שמירה, שלזה היא נועדה.

גב' עדנה וידל: השאלה, אם חוקית מותר לנו לבוא ולהטיל אגרת שמירה.

מר דני גולדשטיין: גם אם מותר, עיקר הבעיה שאיתן מתאר כרגע, זה בעיה של כוח אדם, לא בעיה כספית בכלל.

גב' עדנה וידל: אבל דני, זה כוח אדם שהוא...

מר חגי אשר: אבל כוח האדם הזה קיים היום, דני, הוא לא כוח אדם ש...

גב' עדנה וידל: האופנוענים זה סוג אחר.

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, אגרת שמירה לא רלוונטית.

מר דני גולדשטיין: ממש, ממש לא רלוונטית האגרה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא רלוונטית כרגע בשום מצב של יוקר המחיה, לבוא להטיל עוד מיסים.

מר דני גולדשטיין: בדיוק.

עו"ד רועי ברזילי: בוודאי.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו אומרים לציבור ובצדק ובשיא הכנות, שאנחנו רוצים להוריד ארנונה, והממשלה לא מאשרת לנו. אז תמיד אתה

יכול לקחת את הכסף הזה בתעדוף אם אתה רוצה, ולשים עוד תקציב לשמירה. השאלה מה אתה רוצה.

עו"ד רועי ברזילי: מאיפה, מאיפה?

מר כרמל שאמה הכהן: אתה יכול, אתה צרי לבחור, או יותר תקציב לחינוך, או יותר תקציב לשמירה. יש לך מקורות.

עו"ד רועי ברזילי: התשובה שלי נאמרה. אם אני צרי להעדיף או זה או זה, אז אני מעדיף חינוך יותר טוב. ואם אני צריך להעדיף גם את זה וגם את זה, ואני רוצה גם את זה וגם זה ואני עומד על כך, אז אני כן אגבה אגרת שמירה של 2%. כי אין אפס, מאיפה תיקח את זה? אנחנו כאילו מתווכחים פה על עוד שומר או פחות שומר, ואנחנו שוכחים שזה יוצא ממקור אחר, שמישהו יתרומם בצד אחר.

גב' עדנה וידל: רועי, זה לא סכום שאתה לא תוכל להוציא אותו מכל מה שהכנסות העיר עושה. אני חושבת שזה לא הנושא. סליחה שאני אומרת, בעיניי זה לא שזה לא אישיו, זה חשוב, אבל זה לא הנושא המרכזי כאן. בסוף הנושא המרכזי יש פה 2 עניינים. אחד – שאנשי המקצוע שלנו אומרים שבמקומות אחרים זה עובד. אם אני לוקחת דוגמא את המבנה למשל הפדגוגי, שזה לא ביטחון, זה תחום אחר, שכל המדינה עברה לחטיבות ביניים, ורמת גן התעקשה והפסידה כספים, ונשארה והרוויחה בגדול. לא תמיד מה שכולם עושים זה הנכון. לפעמים לדעת להתעקש על הקיים זה דבר מאוד חשוב. אבל יושבים כאן אנשי מקצוע, יש לנו פה מנכ"ל שהוא איש מקצוע, אני מודה, אני בהתלבטות מאוד קשה, כי אני כן סומכת על אנשי המקצוע שלנו. ואומרים – זה בטוח יותר עם סיירת האופנועים. ואני אומרת שאני למען הביטחון, אם היה לי ילד עכשיו בגן, אני הייתי מוכנה שעיריית רמת גן, במקום לבוא ולהשקיע בעוד מופע, שתשקיע בביטחון של הילדים. בסדר? לכן, אני גם לא חושבת שהסכום הזה ימנע איזושהי פעילות אחרת, הוא לא ברומו של עולם כי הוא ל-10 חודשים. אני חושבת שכוח האדם שאנחנו רוצים לגייס, הוא מסוג שונה של השומרים שקיימים היום. השומרים שקיימים היום – קיימים, תניחו להם. בואו נוסיף עוד, באמת את הסיירים המקצועיים האלה, שיעברו יותר בין הגנים במקומות שאין שומרים, גם ייתנו תחושת ביטחון, וגם באמת תחושת הרתעה כלפי אלה שאולי זוממים, אני לא יודעת.

מר כרמל שאמה הכהן: אוקיי, מי עוד רוצה לומר משהו? יש פה מישהו מאגף החינוך? אין נציג של אגף החינוך בישיבת הנהלה כשעולה נושא כזה שקשור אליהם? לא של הביטחון.

מר אדם קניגסברגר: כרמל, הבעיה העיקרית היא, אני אומרת יש לנו צוות מקצועי שבדק והשווה, וככה אנחנו סומכים עליו. הבעיה העיקרית היא הבעיה שאתה העמדת בהתחלה – איך אנחנו מגיעים לליבו של הציבור. אז לדעתי קודם כל צריך לזמן את כל הגננות ולהרגיע אותן שהדרך הזאת היא הדרך הטובה ביות וכך הלאה, כדי שהם יא ייצרו את הפאניקה. דבר שני, במקומות שבהם תתעורר איזושהי בעיה עם הורים, צריך להסביר להורים שנוכחות של איש מקצוע, של סייר מקצועי, לפעמים עדיפה משומר בתוך השער.

אני חושב שכל גננת צריכה לקבל כתובת של סייר שהו צוד לגן, כלומר שהוא יהיה מיועד לגן, ושהיא תהיה רגועה שהיא יודעת, שברגע שקורה משהו, לאו דווקא, סליחה שאני אומר, לאו דווקא מקרה של ביטחון, אלא לפעמים זה גם עניין של ביטחון אישי, כלומר איזשהו הורה מתפרע וכך הלאה, היא יכולה מיד להזעיק איש אבטחה בעל מקצוע.

אני חושב שאנחנו יכולים לקבל את המלצת המנכ"ל והצוות המקצועי במצב הנוכחי. אנחנו לא נוכל להמציא עכשיו מאבטחים אם קשה מאוד להשיג אותם. יכול להיות שיגיע זמן שהו יהיה יותר קל למצוא מאבטחים, זה לא עניין של כסף. אנחנו יודעים שהיום אי אפשר למצוא מורים גם אם יש כסף, זה המצב. אני חושב שאני המקצוע יודעים לעשות את המיטב. יותר טוב מאנשי...

מר איתן כהן: אני מבקש רק לומר לך, שאני בשיחות עם גננות, לפחות עם 240 גננות, 80%-90% מהגננות מרוצות מעל ומעבר מהאבטחה שקיימת היום עם האבטחה המדלגת, כי לא הייתה להם בכלל אבטחה. אז הם מרוצים שחבל על הזמן. ודבר שני, לכל גננת יש שם של סייר עם טלפון שהיא יודעת להזעיק אותו במיידי, ולא משנה על איזה אירוע, על אלימות, על פח"ע, על מישהו שרוצה להתפרץ לגן, לא משנה על מה. היא יודעת להזעיק את אותו בעל אופנוע, וכולם מגיעים, גם כל האופנועים מגיעים אם יש משהו. מה שהיה לנו היום אגב.

גב' עדנה וידל: אני לא איש מקצוע, אבל אני יכולה רק ראש העיר עוד 2 משפטים?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

גב' עדנה וידל: ראשית, בנושא ההסברה, אני חושבת שדווקא בזה יש פתרון, כי אני מאמינה שצריך להיות פרו אקטיביים. כלומר, להוציא לכל הורוה מנשר עם הסבר שעיריית רמת גן בדקה את החלופות האפשריות, והמצב הבטוח ביותר בהצעות השונות או בנתונים הקיימים, זה לקיים את הקשר עם הסיירים, ובפירוש להגיד שלכל גננת שיש מספר טלפון של הסייר, הוא עובר בצורה רנדומאלית, אבל אם יש לה דבר דחוף, אז היא יכולה לצלצל אליו. אבל אני רוצה לבקש דבר אחד. וזה, כשההורים יידעו, זה יקל עליהם לקבל את זה. בליל קשר למה אני חושבת. היום, אם לוחצים על לחצן מצוקה, אז מה שקורה, חוזרים מהעירייה לגננת, נכון? אבל אם קורה משהו, תאמינו לי, אין עם מי לדבר בטלפון. הגננות והסייעות, כולן עם הילדים. לכן, אני רוצה להציע, שחלק מהשינוי אם יתקבל השינוי הזה, זה שאם גננת לוחצת על לחצן מצוקה, קודם כל הסיור מוקפץ אוטומטית ומגיע לשם. סייר אחד על אופנוע או 2 על אופנוע, מגיעים קודם כל לשם. הם כבר יודעים לזהות אם זה אירוע של הורה תוקף, אם זה אירוע ביטחוני וכו' וכו'. וכשגננת תדע שהיא לא צריכה להסביר בטלפון מה קרה ולמה היא לחצה על לחצן מצוקה, אלא אוטומטית הסיירים הללו הניידים מגיעים – זה יוריד המון-המון מהדאגה והמתח שאם יקרה אירוע, מה עושים.

מר איתן כהן: סליחה, את מתפרצת לדלת פתוחה. היום גננת לוחצת על לחצן מצוקה, זה מגיע לחברה חיצונית, זה לא מגיע למוקד שלנו. במידה והחברה החיצונית מתקשרת לגננת והיא לא עונה, באופן אוטומטי מוקפץ סייר לשם. במידה והגננת לא עונה. אם הגננת עונה, הכל בסדר.

גב' עדנה וידל: למה בצורה אמצעית? אני רוצה שזה יהיה בצורה בלתי אמצעית. לחצו – הסיירים כולם צריכים לראות ישר שבגן X לחצו על לחצן מצוקה.

מר איתן כהן: צריך לבדוק את זה אם זה ניתן. אם ניתן, אפשר לעשות, זה לא בשמיים.

מר קובי נח: אפשר גם במסגרת לחצי ה... לשים לחצן בכל גן, ולקבל את זה גם ברמת... אם צריך. זה פחות בעיה.

גב' עדנה וידל: יפה מאוד.

מר איתן כהן: לא בשמיים.

מר חגי אשר: אני לא הבנתי, שאלה לאנשי המקצוע. אם המער קיים, על איזו בעיית כוח אדם אנחנו מדברים? כי השומרים קיימים. בסך הכל אתם מבקשים פה להגדיל את המערך של הסיור. באיזה בעיית כוח אדם מדובר?

מר איתן כהן: חגי, אני אסביר לך. המערך של האופנועים קיים כיום, ה-8 אופנועים שגייסנו לפני חודשיים או 3 חודשים, שהם צעירים באמת, מקבלים משכורת, מקבלים שכר יפה. המערך הזה קיים.

יש לי בעיה היום, אני אומר שוב, עם האבטחה הנייחת. אין מאבטחים. זאת אומרת, אני יכול למצוא את עצמי מחר עם 15 גנים בלי מאבטחים, או 3-4 בתי ספר בלי מאבטחים.ואז אני הופך את השמיים כדי להביא מאבטחים, מעביר למקום למקום. אני אומר, אני שם פה על השולחן. אין לנו מאבטחים, אף אחד לא רוצה להתגייס, אף אחד לא רוצה לבוא. יש לנו בעיה, זה לא כמו שהיה לפני הקורונה. לצערי הרב, אנחנו נתקלים כל יום בבעיה קשה מאוד של כוח אדם, לכן עוברים לאבטחה מדלגת. ה-21 מאבטחים שנמצאים היום בגני ילדים באשכולות, תאמין לי, הם ייתנו לי מענה לבתי ספר.

עו"ד רועי ברזילי: תגיד לי, יש לנו שליטה על השכר של המאבטחים או שכמו המורים אין לנו שליטה?

מר איתן כהן: אין לנו שליטה. יש מכרזים.

מר מוטי כהן: יש מכרז, אנחנו יכולים לתת את התוספת.

מר איתן כהן: המנכ"ל יכול לתת תוספת, והעירייה יכולה לתת תוספת, אבל לא...

עו"ד רועי ברזילי: בקיצור זה עצה וביקוש. אין לנו מאבטחים כי השכר נמוך יותר עכשיו.

מר מוטי כהן: ממש לא, ממש לא.

עו"ד רועי ברזילי: לא אמרתי שהוא נמוך, אמרתי שהוא נמוך כדי לייצר ביקוש.

מר איתן כהן: השכר הוא גבוה לעומת ערים אחרות.

עו"ד רועי ברזילי: לא משנה, והוא עדיין לא מייצר ביקוש.

מר איתן כהן: אבל אנשים לא רוצים לבוא לעבוד. אנחנו מציעים לפעמים גם 50 ש"ח.

עו"ד רועי ברזילי: אין משחק כזה, אז תעלה ל-60 ש"ח, אין מה לעשות. אם אנחנו רוצים להגביר את האבטחה או לקבל שירותים אחרים, נשלם יותר, מה לעשות?

מר חגי אשר: המצוקה הזאת קיימת בכל המשק, גם בסייעות בבתי הספר זה אותו דבר. המצוקה הזאת קיימת, אנחנו יודעים.

מר אלי מוסרי: אפשר להגיד משפט, אדוני ראש העיר?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, בטח.

מר אלי מוסרי: טוב, אז אני רוצה להתייחס קודם כל למה שאמר רועי לגבי האגרה. רועי, אתה מכיר אותי, התקופה של היום עם יוקר המחיה להטיל אגרת שמירה על ההורים, זה גובל בחוסר אחריות. וגם לא לשכוח שאנחנו ברוך ה' עם עודפים שיכולים להרשות לעצמנו לקחת מהקופה הציבורית.

עו"ד רועי ברזילי: אלי, אני לא ביקשתי.

מר אלי מוסרי: לא, ברור.

עו"ד רועי ברזילי: אני הצגתי את זה מול נושא אחר.

מר אלי מוסרי: דיברתי על הטיימינג, הטיימינג הוא לא טוב. ברמה העקרונית אני מסכים איתך, אבל הטיימינג הוא גרוע אפילו. זה דבר אחד. דבר שני, תשמעו, בחרנו צוות מקצועי בראשות המנכ"ל, או שסומכים עליהם, או שלא סומכים עליהם. זאת אומרת, אם זאת ההמלצה של הצוות המקצועי, אדוני ראש העיר, אני מציע לאמץ את ההמלצה של הצוות המקצועי. אחרת, בשביל מה יש לנו צוות מקצועי, אם לא סומכים עליהם. ניתן להם את הקרדיט הזה, זה כרוך בעלות. ברוך השם, עשינו עבודה יפה ב-3.5 שנים, כל הנהלת העיר וכמובן אתה רש העיר. ניתן להם את הקרדיט, מתוך תקווה שהשיטה הזאת תעבוד ותיתן ביטחון בוא נאמר מירבי עבור הילדים בגני הילדים, ומכאן להמשיך הלאה. זו דעתי.

מר אדם קניגסברגר: גם שלי.

מר אלי מוסרי: אם שני הזקנים אומרים לקחת ביחד את זה, אז זה חשוב מאוד.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, עם כל הכבוד. יש דברים שאנחנו יכולים להמליץ יותר טוב מאחרים. אבל יש צוות מקצועי בראשות מנכ"ל שהוא היה מפכ"ל, שהוא באמת מתמצא בתחום הזה יותר טוב מכולנו, וזה המירב שאפשר לעשות, צריך לכבד את זה ולקבל את המלצתם.

כולם רוצים את אותו דבר, אנחנו היינו רוצים שיהיה לנו מאבטח בכל מקום, שומר בכל מקום, ושיהיה נושא נשק, ושיהיה איש מקצוע. זה אידיאלי, אבל המצב הוא כזה שהיום קשה למצוא בעלי מקצוע שיהיו מוכנים להיות שומרים. במצב הזה אנחנו צריכים למצוא את הטוב ביותר מה שאפשר.

<u>מר מוטי כהן:</u> אורית.

<u>גב' אורית איתיאל:</u> לגבי האבטחה המדלגת, אני חושבת שזה עומד בעיקרון השוויוניות שכולם מקבלים את האבטחה, ולא רק אשכולות מסוימים או גנים מסוימים מסיבה היסטורית, שהיה שם מאבטח מקבלים.

אני חושבת שגם זה מראה על נראות בתוך העיר. אני חושבת שגם זה מראה על נראות בתוך העיר. אני חשובת שצריך לעשות פה הסברה להורים, וזה מאוד-מאוד חשוב כאן המלחמה על התודעה, ללמד ששינינו את הסיסטמה, וכולם ירוויחו מזה. ברור שמי שהיה לו מאבטח צמוד בתוך הבוטקה, אז הוא יצא נגד זה. אז הוא קיבל את הכל, ואחרים לא קיבלו. אז אני חושבת שכן יש בזה משהו גם אפקטיבי, וחלוקת המשאב הזה לכל המערכת, בעיניי זה נכון יותר לעידן העכשווי.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אורית, אני רוצה לציין, שיש גנים שהם ממש במרכז, ומסביב יש תנועת אנשים, שזה דבר אחד. וגנים כמו הגן החדש והמהמם, האשכול הזה המהמם בראשונים שם על הקצה לקראת איילון, זה שהיינו שם בסיור. הוא די מבודד שם, אוקיי? שגם שם צריך להיות שומר וצריך לעשות סיור, ולא בגלל שאני גרה בקריניצי, סעדי במרומים שהנה את רואה, אני מזכירה גם את ראשונים. במקומות שהאשכולות הם מבודדים, אין מקרה זה כמקרה של גן שנמצא אפילו באשכול של ערמונים, שעוברים שם מלא אנשים לסופר שם, לסופר הקטן ולכל מיני מקומות. כשיש תנועה באזור, זה סיפור אחר, וכשהגנים האלה מבודדים, זה סיפור אחר.

<u>גב' אורית איתיאל:</u> אי – בעיניי זה תלוי איך מסתכלים על זה. אפשר להסתכל על זה גם מכיוון אחר, שכל האירועים הקשים שהיו, זה היה במקומות הומי אדם, במרכזי העיר, במקומות שבהם מסתובבים אנשים, מגיעים עם אוטובוס לתוך הליבה של המרכז, ושם יכולים

להתחולל דברים. עוד פעם, תלוי איך מסתכלים על זה, אבל לדעתי, האם איתן, אשכולות הגנים לא יהיה בהם מאבטח? כי אנחנו בעצם כאשכול מוגדר על ידי משרד החינוך כמי שמקבל מזכירה, אב בית ומאבטח.

מר איתן כהן: אז אמרתי אורית, האשכולות, 6 אשכולות שיש בהם 100 ילדים ומעלה, אנחנו נשאיר שם סדרן.

גב' אורית איתיאל: אין בעיה.

גב' עדנה וידל: אז שם אתה כן משאיר?

מר איתן כהן: אמרתי, 6 מאבטחים.

גב' עדנה וידל: אני לא הבנתי את זה ככה, סליחה שלא הבנתי.

מר איתן כהן: אני אמרתי מהתחלה. אגב, זה הפער שנובע, ה-700,000 ש"ח, זה הפער בעצם. כי אני משאיר 6 סדרנים, מאבטחים... זה לא משנה כרגע. אני מקווה שאני אשיג מאבטחים. אני משאיר באשכולות האלה, ב-6 אשכולות האלה. ובשאר אני לא משאיר, כי זה לא אשכולות, זה פשוט לא אשכול.

גב' אורית איתיאל: זה גנים מפוזרים על פני כל העיר.

מר איתן כהן: רק צריך דבר אחד לקחת בחשבון, ואתם חייבים לקחת את זה בחשבון. גם הגננת. היא זו שיכולה למנוע פיגוע. אם הגננת תפעל על פי הנחיות מחלקת הביטחון כפי שאנחנו נותנים לה ואנחנו עושים לה תרגילים, תאמינו לי שאותו מפגע שהוא יראה שהגננת פועלת על פי הנחיות, לא בטוח שהוא יגיע לגן הזה, הוא ילך לגן אחר.

גב' עדנה וידל: אוקיי, עכשיו הגננות הן האחריות הבלעדיות, הבנתי.

מר איתן כהן: תמיד, גם הגננות וגם המנהלות, הן אחראיות.

מר אדם קניגסברגר: אוקיי, כרמל, יש לנו עוד ישיבה, ויש עוד 2 נושאים.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, זהו.

מר חגי אשר: לא, לא, אני רוצה. באמת שאני לא מבין את היעילות של הנושא הזה. אנחנו גם נוסיף כסף, גם נקבל פה בראש מכל הכיוונים ובצדק.

מר כרמל שאמה הכהן: למה בצדק?

מר חגי אשר: בצדק, כי אני הורה שאני רגיל שיש לי שומר בגן, ופתאום לקחו לי אותו. ולמה לקחו לי אותו? סתם. אני לא הבנתי שום הסבר הגיוני פה. אני מכבד את דעת אנשי המקצוע, אבל לפעמים הדברים הם קצת מעבר לדעת אנשי המקצוע, ובשביל זה יש פה את נבחרי הציבור, שמביאים את רגשות הציבור. ופה ההחלטה היא כבר שלנו. לא נשמע לי הגיוני לקחת 21 מאבטחים, ולהגיד – חברי'ה, מהיום אין יותר אבטחה בגנים, תהיה אבטחה מדלגת. וזה נחמד לה גיד שיש לחצן, וכשהוא מגיע אז יגיעו כל יחידת האופנועים של רמת גן.

ואנחנו יודעים שרוב הפיגועים לא מתקיימים בגנים, אני מכיר את המחקרים, מכיר את הדעות המקצועיות, קראתי את הכל. הלכה למעשה, מבחינה ציבורית, אנחנו היום לוקחים אבטחה מגנים ואומרים – בואו נחכה, נראה מה יהיה, יש לי אבטחה מדלגת. לא יודע באיזה עולם אתם מקבלים את זה בכלל.

מר מוטי כהן: אני רק רוצה לתקן אותך, שאתה לא פוגע בדבריך, מכיוון שמדובר בחלק הקטן של הגנים. אם אנחנו מורידים בכל הגנים, הייתי מקבל את דבריך. אבל זה בסדר.

גב' אורית איתיאל: יש 241 גנים.

(מדברים ביחד)

מר חגי אשר: אני לא מתווכח איתך. קטונתי מלהתווכח איתך מקצועית, כי אתה מבין בזה הרבה יותר ממני. אין לי ספק בכלל.

מר מוטי כהן: לא, כי אתה אומר שמורידים את המאבטחים. בחלק מזערי מתוך כמות גני הילדים בעיר יש מאבטח, זה הכל.

מר חגי אשר: 21 אמר איתן מקודם.

גב' אורית איתיאל: הלא מתוך 241 גנים, אז...

מר חגי אשר: נכון, ועדיין, איך זה נראה היום? ואיך את תעמדי עם ההורים...

מר איתן כהן: חגי, אבל עדיין ב-180 גני ילדים אין אבטחה. אין אנחנו מסבירים את זה להורים.

מר חגי אשר: זה מצב קיים. אני לא משנה מצב קיים. פה, אתה לוקח לי מצב קיים שיש לי אבטחה, ואתה אומר – אין יותר אבטחה, אני נותן לכם אבטחה של אופנועים.

מר איתן כהן: אבל אני משנה אותו ליותר טוב, אני נותן לעוד גנים אבטחה.

גב' עדנה וידל: לא, אתה מביא עוד אבטחה ליותר גנים. האבטחה שאתה מוסיף היא באותה יחסיות של מספר הגנים שאה מוצא את השומרים, אז בעצם לא הגדלת את הרפרטואר.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, הגדיל בוודאות, כי רואים שתקציב הביטחון גדל בצורה משמעותית.

גב' עדנה וידל: אבל מוציא מתוך הגנים.

מר חגי אשר: בפועל אנחנו לא נקבל מזה כלום. חוץ מזה, שנקבל קיטונות אש גם מההורים וגם משאר חברי המועצה שלא יסכימו לזה, חברי האופוזיציה לדוגמא. הגדלנו את הכסף, הגדלנו מבחינה מבטיחותית כמו שאנשי המקצוע אומרים פה, ובסוף שכרנו יצא בהפסדנו.

גב' אורית איתיאל: אבל אני לא הצלחתי להבין למה, כשעכשיו רק 21 גנים נהנים. ולהגיד – כי אני התרגלתי כהורה, אנחנו כאג'נדות מקצועיות לא יכולים להגיד שבגלל ש רגיל למשהו.

גב' עדנה וידל: זה באמת לא נימוק.

גב' אורית איתיאל: זה באמת לא הנימוק שמישהו התרגל.

גב' עדנה וידל: לא, זה לא נימוק.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רוצה לחדד את הנקודה. מה קורה מחר, אנחנו נמצאים במצב מוצא שבו כלל אנשי המקצוע של הנהלת העיר של הביטחון של אגף החינוך, של הפדגוגיה של אגף החינוך, ומשטרת ישראל, כלומר אנשי המקצוע ממליצים ללכת על המהלך. מה קורה אם מחר קורה חלילה איזה אירוע חמור באחד הגנים שנשאר, אם לא מבצעים את הרפורמה, יתום מכל אבטחה? אפשר גם לשאול את השאלה לכיוון השני. אבל הכיוון השני, יש לנו גיבוי מקצועי. .יש המלצה מקצועית. כמו שהרופא אומר לך משהו, משטרת ישראל אומרת משהו, מנכ"ל העירייה

אומר, מנהל אגף הביטחון אומר, מנהל הביטחון של החינוך הקב"ט אומר, מנהלת אגף החינוך אומרת. יש לזה גיבוי. בצד השני, אם אני מזקק את מה שנאמר פה, חגי, זה כאילו נטו פוליטיקה ואומץ ציבורי. אם קורה בצד השני אירוע, יגידו – מה לא עשיתם את זה, בגלל שפחדתם מחברי האופוזיציה? בגלל זה נתנו לכם אחריות בידיים. בגלל זה בחרנו אתכם, בגלל זה שמנו את הסמכויות בידיכם? נכון שזה אחד למיליון שיקרה דבר כזה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> לא, אבל יש סיורים, לא? יש את האופנועים.

<u>גב' אורית איתיאל:</u> ברור.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, היום רמת האבטחה, אומרים לך אנשי המקצוע דבר ברור, היום יש 180 גנים, ובפועל מאובטחים בצורה רדודה מאוד. כדי לייצר אבטחה שמומלצת, וגם כבר מיושמת בערים, בתל אביב, שהיא עמוד הענן של השלטון המקומי בהרבה דברים, עירייה שלא חסר לה כסף, ושהתחילה להתנהל כמו שצריך כבר לפני 20 שנים ולא לפני שנתיים. אז איפה אתם עומדים? כלומר איך קיבלתם את ההחלטה בנושא הזה?

עכשיו אני באמת מקשיב פה לכל הדעות ומנסה להבין מה ההחלטה הכי נכונה. אבל אני אומר, דחינו את זה בשנה, דחינו את זה בשנתיים. ואז מה? הרי את החוויה, ברור לי, אני מסכים עם חגי ואחרים, שהורים יתרעמו, ויכול להיות שתהיה גם הפגנה מול העירייה, ויהיו הרבה פוסטים, ויהיו אולי יותר מהצעה אחת לסדר בישיבת מועצה אחת, יתחרו כמוצאי שלל רב חברי האופוזיציה. אבל אני בגישה שלי אומר, ואני יודע שחלק מחבריי חולקים עליי וגם חלק מהצוות שלי חולק עליי, שאין מה לעשות, לפעמים צריך לשלם מחירים בשביל לעשות דברים נכונים. כל עוד אתה לא מה שנקרא מחסל את עצמך וגורם נניח לעיר ליפול לידיים פחות טובות לפי תפיסת העולם שלך. אבל כל עוד אתה יודע להעביר את זה ולשרוד את זה, וזה ביטחון.

אבל אני שומע אנשים, אמרתי גם אנשים שדיברו פה, גם אנשים שלא דיברו ופה, שמעו על המהלך, היו שותפים על המהלך, אמרו לי – אל תעשו את זה בזמן הזה, זה לא כזה דרמטי מצד שני ששווה מה שנקרא לשחק לידיים של אנשים שמשחקים לא הוגן במשחק הזה. זה הסיפור. לא שווה את הפגיעה באמון של ההורים.

גב' אורית איתיאל: אז אפשר לדחות לעוד שנה.

מר כרמל שאמה הכהן: גם אם זה לטווח הקצר.

גב' עדנה וידל: ראש העיר, אני חושבת, אתה יודע, כרגע זה נורא קשה אולי להחליט, אבל אם יהיו עוד הגנות, כמו שאני אמרתי, למשל התשובה הזאת של איתן, שיש איזו חברה שמקבלת את לחצן המצוקה של הגננת ולא העירייה ואז הם מצלצלים אליה ורק אם היא לא עונה – שולחים, אם מתקנים את זה, וגננת, היום אפשר לעשות את זה, לוחצת על לחצן מצוקה וזה מקפיץ אוטומטית את הסיירת אופנועים שלנו, בגלל זה הם על אופנועים, אני חושבת שאתה מצמצם בעוד כברת דרך מאוד רצינית את הסיכונים, זה קודם כל. דבר נוסף, אנחנו דיברנו בזמנו על מצלמות בגני הילדים למשל. ברגע שיש לחצן מצוקה ומצלמות, זה משהו שבאמת מקדם אותנו למאה ה-21, לחלופות שאולי הן יותר בטוחות. כי גם יש לנו שליטה על מה שקורה שם, וגם זה מקפיץ מיד את האופנועים, ואז אפשר לומר – זה יותר בטוח כי האנשים הם יותר מקצועיים, הם יגיעו אולי כן בזוגות, כי אחד אם קורה לו משהו, השני מתפקד כמו שראינו בבני ברק, שהנהג האופנוען לא הצליח לשרוד את זה, אבל היה השני שהצליח לטפל.

כי אנחנו תמיד מדברים בקרות אירוע. אז בקרות אירוע, ברגע שאנחנו מצמצמים את הסיכונים... מיד מזניק אותם בביפרים שלהם או בטלפונים שלהם, מיד מאותת והם מגיעים, קודם כל מגיעים. זה פותר כל כך הרבה דאגות, שאני חושבת שצריך לעבוד על זה ועם זה להיכנס. וגם עם מצלמות, מה לעשות? אנחנו בעולם של מצלמות. כמחזיקת התיק, זו דעתי.

מר חגי אשר: אני רוצה להגיד רגע משהו על הלחצנים. אני מסייר בבתי ספר וגם בגנים, אין גן שאני נכנס אליו או בית ספר, דבר ראשון שאני עושה זה לוחץ על הלחצן, כדי לראות באמת מה התגובה. ובאמת, חלק מהמקומות יש טלפון מיידי, ובחלק מהמקומות גם מגיעים. בסדר? אז מבחינת זה, אני יודע שזה עובד.

אבל אני אומר, ראש העיר, מה הערך המוסף של הדבר זה בעצם, מה אני מקבל? אני מוסיף כסף ולא מקבל כלום?

גב' עדנה וידל: לא 'לא מקבל כלום', חגי, תאמין לי, אתה לא 'לא מקבל כלום', והייתי במקומות האלה. זה לא שאתה לא מקבל כלום,

זה לא נכון. פשוט אני אגיד לך מה, אני מקבלת כוח מקצועי יותר, שמסוגל לתפקד טוב יותר. אני מאוד מתלבטת, אתה שומע שאני מתלבטת. אבל אי אפשר להגיד שהשומרים בגנים יכולים בקרות אירוע מיד לתפקד. אני לא בטוח השהם בעצמם לא יתבלבלו. ותאמין לי, אתה מדבר עם מנהלת שהחזיקה אקדח. שהתאמנה והחזיקה אקדח בימים הקשים כשהייתי מנהלת.

מר כרמל שאמה הכהן: עדנה עם אקדח זה מסוכן.

גב' עדנה וידל: אני נותנת לו דוגמא, כמה חשוב לי הנושא של הביטחון, כי לא חייבו אותנו. אבל מה שאני אומרת, שבאמת אני מסכימה עם אנשי המקצוע, שהשוטר או הסייר, אני לא יודע איך אתם מגדירים אותו, על האופנוע, הוא מיומן, הוא זריז, הוא בעל ניסיון רב יותר.

יחד עם זה, עד שהוא מגיע, לוקח את הזמן. ברגע שאתה מצמצם את הזמן הזה, והאנשים האלה על האופנועים מפוזרים ברחבי העיר, אם יש לכל אחד את הזון שלהם, לא יעזור, הם מגיעים תוך חצי דקה. אם לחצן המצוקה מצלצל להם בטלפון, תאמינו לי, אני אתכם, הם מגיעים תוך אני לא יודעת מה, עושים להם חלוקה לפי אזורים.

גב' אורית איתיאל: השוטר שנהרג בבני ברק...

מר איתן כהן: אמרנו שצברנו ניסיון עם ה-8 שיש לנו כרגע, והם מחולקים לפי גנים, לפי אשכולות של גנים, ואני רוצה להגיד לך שלכל אופנוען יש קרוב לאיזה 30 גנים, אבל במתכונת החדשה יהיה לו 15 גנים שזה מפחית משמעותית את זמן ההגעה, והם מגיעים תוך 3-4 דקות מרגע הקריאה.

גב' עדנה וידל: אז צריך להגיד את זה להורים, להסביר את זה, שיש לכל סייר, אל תקראו לו מאבטח, זה נשמע לא טוב.

מר איתן כהן: לא, לא, לא סייר, סייר. אני קורא לו לוחם.

גב' עדנה וידל: יש 15 גנים והוא מסייר כל הזמן. מראש להודיע. תאמינו לי, זה יוריד את מפלס המתח. גם לי זה מוריד.

גב' אורית איתיאל: הם נכנסים לתוך הגנים, איתן?

מר איתן כהן: כל אחד שמגיע, כל פעם שמגיעים לגן, הם נכנסים לגננת.

גב' אורית איתיאל: מעולה, כי הם מכירים אישית את הקבוצה שלהם.

מר איתן כהן: בוודאי, בוודאי.

מר מוטי כהן: רק שנייה, מה שאומרת עדנה זה נכון, לכל אופנוען ולכל צוות רכוב יש לו את ה... שלו, ואת הגנים ששייכים לו. במקביל גם איתן אמר שיש גיבוי בין אזור לאזור, במקרה גם שיש אירוע. אלה 2 הדברים. הדבר הנוסף, אני אומר לחברים, ואני חוזר, כל החלטה שאתם תקבלו זה בסדר גמור, לא ניתן להשוות בין רמת הביטחון ורמת ההכשרה של הלוחמים על האופנועים, לבין הסדרנים והמאבטחים. זו ליגה אחרת לגמרי, זו הכשרה אחרת, זה ניסיון אחר, זה לגמרי המקצוענות שלו. הסדרן שנמצא בגן, זה לא הרובאי 5, עם כל הניסיון המקצועי שלו, התמודד מול כל אירוע ואירוע. וזה בסדר.

גב' אורית איתיאל: אני רוצה לומר, הרי אם אתם זוכרים את האירוע בבני ברק של הפיגוע, זה שהגיע היה הראשון עם האופנוע שנהרג, השוטר, הקציין, נהרג שם.

גב' עדנה וידל: את הולכת להעמיד אחד על האופנוע. ואם חלילה יהרגו אותו, לא נשאר מי.

מר איתן כהן: יש לך עוד 15 שמגיעים, עדנה.

גב' אורית איתיאל: אני אומרת שהדבר היחידי פה זה התודעה של ההורים, וכמו ושחגי אומר וצודק, לשנות משהו זה קשה, זה תהליך. גם כשאתה משנה לטובה, אנשים לא אוהבים שינויים. וכאן המקום של מעצבי המדיניות להחליט, האם לדחות את זה, אם זו שנה רגישה, או ללכת על זה וללכת על הסברה מאוד טובה להורים מה הם מרוויחים. ומי שרגיל לחיות בעולם של פעם, אנחנו רגילים, אני זוכרת את אמא שלי עם המסרגה יושבת בחצר בית ספר וסורגת. אם את זוכרים, אז בתקופת שנות ה-70, האמהות והאבות שמורו לנו על בתי הספר, זה נשמע מגוחך. גם אותו גמלאי שיושב שם בבוטקה של 20 גנים רחמנא ליצלן, לא 241, אז באמת המיומנות שלו היא פחות רלוונטית כנראה. אני לא יודעת. השינוי עצמו, כן הוא בעייתי.

גב' עדנה וידל: מספר הגנים לא קשור למיומנות.

גב' אורית איתיאל: אני אומרת 20 מתוך 240, כרגע יש להם אדם שזה תפקידו לשמור.

גב' עדנה וידל: טוב, אני חושבת שכל אחד צריך לעשות את החושבים שלו.

מר כרמל שאמה הכהן: בואו נצביע.

מר חגי אשר: אני חושב שמבחינת ההחלטה אין מה לעשות, החלטות קשות אנחנו צריכים לקחת, בדיוק כמו שאמר ראש העיר, ולא זה העניין. יש פה עניין שמדובר על 21 גנים, שלא הייתי נוגע בהם. אם היינו מדברים פה על שינוי עכשיו באמת של כל ה-240 ואנחנו... אז זה באמת שינוי שהוא כזה גדול.

פה לא מדובר על שינוי גדול, זה 21 גנים. לא יהיו לנו מאבטחים ב-21 גנים, נרד ל-18. בסדר, ניתן להסדיר את זה. תתגבר את המערך הקיים שמסתובב כרגע, ולא הייתי נוגע בזה. באמת, אני לא רואה פה שום יתרון, שום יתרון. לא לשכוח, חברי'ה, שמעבר לאבטחה שאנחנו נותנים, יש גם משטרת ישראל בתמונה, אנחנו לא לבד פה. ועל אירוע כזה כל הגזרה קופצת.

עו"ד רועי ברזילי: אוקיי, אני חושב שהיא אמרה את זה בשקט, אורית, ואני חושב שעיקרון השוויון הוא לא פחות חשוב. אני חושב שיש פה ערך גם כלפי חוץ וגם כלפי פנים. לא הגיוני שרק 20 גנים יקבלו אבטחה במקום. זה יכול לבוא בהמשך כשיהיה לנו יתרות, אז נשתמש בזה לאפשרות לגייס מאבטחים. אני בסך הכל רובאי 09, אבל אני תומך בעמדת המפכ"ל.

גב' עדנה וידל: אני רק רוצה להגיד לחגי, שאם אנחנו עכשיו נתגבר ושנה אחרי נוריד מהגנים האחרים או שנתיים אחרי, זה סקנדל גדול יותר, אם אתה מדבר על לחצים. אני חושבת שצריך לקבל באמת את ההחלטה הנכונה. אני באמת לא מהמקום של לחצים. זה באמת לא מעניין אותי כרגע. מה שמעניין אותי זה הביטחון של הילדים בקרות אירוע. התפקוד שלנו, של הביטחון בקרות אירוע. זה כל מה שעומד לנגד עיניי. כי בסוף, גם את הדברים הקשים ביותר, אם אנחנו מאמינים בהם, אנחנו נגיד אותם לציבור, גם לציבור שלנו, גם לציבור לא שלנו. אנחנו יודעים להציג את זה. מוות וחיים ביד הלשון. אנחנו רק צריכים לדעת ולהאמין בזה שזה באמת בטוח יותר, זהו.

מר אדם קניגסברגר: בואו נעבור להצבעה, יש לנו עוד מליאה.

מר אלי מוסרי: אני רוצה לחזק את ידיו של מוטי.

מר חגי אשר: יש פה עניין של הרתעה, חבר'ה. עצם זה שלקחתי אותם, נעלמה ההרתעה בעיני ההורים. בסדר? אני לא מדבר עכשיו כאיש מקצוע, אני מדבר עכשיו כתושב, כהורה. עצם זה שיושב שומר בגן, יש איזושהי הרתעה מסוימת, לא בפני המפגע, אולי גם בפני מפגע פוטנציאלי, אבל גם בעיני ההורה שנכנס לגן ורואה שיש לו שומר.

אז אני אומר, מה אני עושה פה עכשיו, בעין עכשיו של תושב שהוא לא מבין גדול בזה והוא לא אישר מקצוע, הוא אומר – מה עשיתם פה? לקחתם לי את הביטחון שהיה לי, את הביטחון המינימאלי שהיה לי. עכשיו לך תסביר לו, איתן, אם יהיה אופנוענים, אנחנו נגיע יותר מהר, הם רובאי 12. זה יהיה קשה מאוד להסביר דבר כזה, באמת, אני לא מבין מה התועלת בלקחת. ואנחנו מדברים פה בסך הכל על 21 מאבטחים. זה לא שאנחנו משנים פה את כל מערך האבטחה בגנים.

מר איתן כהן: חגי, אני רוצה לומר לך, אני מקבל את מה שאתה אומר. לך תסביר להורה שאין לו אבטחה בגן ילדים, למה לא.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

מר חגי אשר: אבל זה מצב קיים, איתן. זה מצב קיים.

גב' עדנה וידל: אז מה אם זה קיים. זה לא נימוק.

מר איתן כהן: אבל אני רוצה לומר לך שגם להם בגנים שם, יש בניות שמסביב, יש שב"חים מסביב, יש להם אותו דבר בדיוק לאותו-

מר חגי אשר: אבל איתן, לא היה לו, לא היה לו כרגע...

מר איתן כהן: אבל הוא מקטר, אבל הוא רוצה. אתה לא יודע מה קורה במשרד.

מר חגי אשר: אנחנו לא שומעים את זה, זה לא מגיע לזה, היינו שומעים את זה.

מר איתן כהן: את מה, חגי?

מר חגי אשר: אבל אם אני אקח 21, אני אשמע את זה, ועוד איך אני אשמע את זה. ועל מה?

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, בואו נצביע, נראה מה יוצא בהצבעה לא מחייבת, וירטואלית.

דובר: יש דבר כזה?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, בטח. אני רושם את העמדות. עדנה וידל, בעד או נגד?

גב' עדנה וידל: אני אומרת את האמת, אני מאוד-

מר כרמל שאמה הכהן: לא צריך להסביר. מספיק להצביע. אני רק רוצה כדי לעשות אומדן של ה...

גב' עדנה וידל: אז אני נמנעת.

מר כרמל שאמה הכהן: נמנעת. אדם קניגסברגר?

מר אדם קניגסברגר: אני בעד ההמלצה של המנכ"ל.

מר כרמל שאמה הכהן: אדם בעד. דני גולדשטיין?

מר דני גולדשטיין: אני נמנע.

מר כרמל שאמה הכהן: חגי אשר?

מר חגי אשר: אני נגד.

מר כרמל שאמה הכהן: מי עוד איתנו פה? רועי ברזילי?

עו"ד רועי ברזילי: אני בעד ההצעה.

מר כרמל שאמה הכהן: מוסרי?

מר אלי מוסרי: אני גם כן בדעתו של אדם, אני בעד ההצעה של הצוות המקצועי.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, יש פה רוב. אנחנו נקבל החלטה ללכת על זה.

מר דני גולדשטיין: את דעתך לא שמענו, ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: אני בעד, אני אמרתי שאני בעד.

גב' עדנה וידל: לא, הוא הסביר שהוא בעד.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אמרתי שאני בעד, אבל שאני לא בעד רמה שאני מבקש מחברי וחברות ההנהלה להצביע בעד...

מר דני גולדשטיין: עוד פעם אני חוזר ואני אומר, אני לא חושש מהמצב הביטחוני, אני חושש מהמצב הציבורי, הגלים הציבוריים. אני יודע להתעלם מרעשי הרקע.

מר כרמל שאמה הכהן: לא להתעלם. תראה, פה הזעם של ההורים מבחינתם בטווח הקצר הוא מוצדק.

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אגיד לך. הוא מוצדק, כי זה מה שהם אמורים להרגיש ולחוש. צריך לדעת אבל להכין, לפני שיוצאים עם זה, ולכן אנחנו לא נצא עם זה עד שנכין מה שנקרא סרטון אולי שמסביר את זה ומתמצת. עלון שמסביר את זה ומתמצת.

גב' עדנה וידל: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: לכל ה... המקצועיים, לגייס את הגננות לצורך העניין. זה מאוד חשוב אם הגננת תתסיס את ההורים, שתרגיש מופקרת ו'תעשו משהו, והילדים שלכם, ואני לא יכולה להיות אחראית', לבין שהיא תגיד, אני לא שמעתי גננות, אבל אמרו שגננות מדברות על האבטחה המדלגת, במשהו שהן מרגישות יותר בטוחות.

אם זה מה שהגננות ישדרו, צריך קודם כל לעשות ישיבה מסודרת עם ועד ההורים. ועד ההורים העירוני צריך לשבת עם אנשי המקצוע ולהציג עמדה. אם העמדה של ועד ההורים העירוני, של משטרת ישראל, ועירייה כמו תל אביב שכבר מיישמת את זה בפועל, של אגף החינוך על כל מרכיביו, אז אני חושב, אל תלך רחוק, כל בית ספר שאתה משפץ או גן ילדים, שאתה בעצם בא ומתקן עוול באופן מוחלט, ומשפר באופן דרמטי את איכות החיים והאיכות הפדגוגית והכל של הילדים, ההורים זועמים בהתחלה. אני כבר לא מדבר על פאנלים סולאריים, אני מדבר על שיפוץ, שעושים להם באמת הילטון. הם לא רוצים, אתה מזיז להם את הגבינה. אז פתאום יש רעש של שבירות, ופתאום רואים איזה ערבי עובר ברקע מבחינתם זו כבר סכנה, הם לא רוצים את זה במשמרת שלהם, הם רוצים שגמד יבוא בלילה ויעשה להם, הם יודעים להתלונן שהגן לא בטיחותי ושאין צל, ופה יש חלודה, ופה השקע רופף ויש סכנת התחשמלות, והאסלה היא לא בגובה המתאים וכל מיני סיפורים. אבל כשאתה בא לעשות את זה, הם לא מוכנים לשלם שום מחיר בטווח הקצר. אבל מה קורה בסוף, כשהם מקבלים בסוף את הגן חדש או את הכיתות חדשות, הם מברכים, מברכים, ומודים, מודים ומודים. אז אני מאמין שאחרי כמה חודשים, ובהתחלה יהיה רעש והוא ילך ויירד, והוא גם פונקציה כמה ננגיש את כל המידע לציבור.

מר דני גולדשטיין: פונקציה של המצב הביטחוני גם כן.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אומר, זה מסוג הדברים שאם אתה לא מצליח להרגיע את הציבור ברמה קיצונית, תמיד אתה יכול להבי עוד שומרים, לנסות להביא עוד שומרים. זה לא איזה משהו עכשיו שאתה הורס בניין או בונה בניין. זה החלטות שהן יחסית גמישות. אבל הכי חשוב זו עבודת ההכנה. עבודת ההכנה צריכה להיות מושקעת מאוד, גם לייצר סרטון הסברה זה מאוד חשוב, גם לייצר עלון הסברה מאוד חשוב, ולגייס את הגננות ולגייס את הצוותים.

מר דני גולדשטיין: הגננות לא יהיו לך עד ה-1.9, ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: יש קבוצות שלהן, יש הכל, לא בעיה. אנחנו ב-2022.

מר דני גולדשטיין: אני אומר, יש לנו משהו אחד שאין לאף אחד פה, ואני חושב שזה כלי שאנחנו כן צריכים, יסלח לי המנכ"ל שקראתי לו כלי, אבל שיש לנו מנכ"ל ואנחנו יחידים במדינת ישראל שיש לנו מנכ"ל שהוא היה מפכ"ל.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא ייתן 10-5 שניות בסרטון אין בעיה.

מר דני גולדשטיין: והוא תומך בזה. אני חושב שאנחנו חייבים לעשות בו שימוש.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. ואפשר ללכת למפקד המרחק או למפקד התחנה, ולהגיד להם – גם תנו איזה 15 שניות בסרטון. ואז רק הורים שמחפשים לריב, יריבו איתך באמת יותר מאשר יום-יומיים או שבוע-שבועיים.

מר דני גולדשטיין: נכון, נכון.

מר חגי אשר: ראש העיר, אפשר לעכב את הנושא של להחליט על זה כרגע לעשות איזשהו דיון פנימי ואז להעלות שוב להצבעה?

מר אדם קניגסברגר: זה היה דיון פנימי. מה, זה לא היה דיון פנימי?

מר כרמל שאמה הכהן: אמרתי, האישור הוא כפוף לכך שתוצג לי עבודת מטה של הסברה והכנה, בעוד נניח שבוע-שבועיים יעשו את זה...

מר דני גולדשטיין: מסכים איתך. זה מה שיקבע בסוף.

מר כרמל שאמה הכהן: ייקחו צוות, ואחרי מה שנקרא מיצוי דיון עם ועד ההורים העירוני, כאשר גם הוא יהיה בסוף חתום על הסרטון על הנייר להורים. אז זהו. אתה יודע, בסוף שעושים דבר כזה, אם הוא סגור מכל הכיוונים, אני חושב שאנחנו נעשה משהו הוא נכון. אל תשכחו שבסוף, בואו אני אגיד לכם, בסוף המטרות של גני הילדים, הן לא מטרות לפח"ע. אבל כשיש לך עשרות אופנועים שמסתובבים ביום בעיר, נותנים ביטחון אמיתי על הדרך. אתה יודע, על הדרך הם משרים גם אווירת ביטחון לתושבים, הם גם יודעים לתת מענה חלילה אם קורה משהו. יש לזה יתרון אדיר גם בתחושת הביטחון בעיר, ומבלי לוותר על שום דבר אחר. זה על הדרך שהם נוסעים מגן לגן, הם עוד עיניים. הם רואים משהו קורה, הם יודעים לדווח, הם יודעים לעדכן, הם מחוברים לקשר, הם מחוברים לכל. זו דעתי אמרתי.

מר חגי אשר: ...21 שומרים, למה אני צריך להוריד את זה?

מר כרמל שאמה הכהן: הסביר לך. א' – יש קושי לגייס, בוא נתחיל מזה.

מר חגי אשר: הם קיימים לי. ראש העיר, הם קיימים. זה לא שאני צריך להמציא אותם.

מר איתן כהן: חגי, הם לא קיימים.

מר חגי אשר: יש לך היום איתן 21 שומרים.

מר איתן כהן: לא, חסרים לי היום כבר 7 שומרים באשכולות. אתם חייבים להבין את זה, הם לא קיימים. אני מנסה לגייס ולא מצליח.

מר חגי אשר: אבל את הבעיה שיש לך באשכולות היום, גם האופנועים לא יפתרו לך, כי באשכולות אתה מחויב לשים שומר. מה ההבדל? לא הבנתי.

מר איתן כהן: ... לא 21.

מר חגי אשר: אתה מחויב גם ככה לשים...

מר איתן כהן: אני לא מחויב. אף אחד לא מחייב אותי, חגי.

מר חגי אשר: אתה לא מחויב, איתן?

מר כרמל שאמה הכהן: חגי, לא מחויבים לשים שומר, מאיפה הבאת את זה?

מר איתן כהן: אני מחויב על פי...

מר חגי אשר: אתה מחויב.

מר איתן כהן: רגע, תן לי להסביר לך. אני מחויב על פי משטרת ישראל, שמשלמת 64%, על 10 אשכולות בלבד, נקודה. 11 אשכולות אני לא מחויב בכלום, מי שמשלם אותם זו עיריית רמת גן. עובדתית, שמשטרת ישראל בכלל לא אישרה אותן. למה? כי אין יותר אישור לאשכולות, לכן היא לא אישרה אותם, ומי שמשלם אותם זו עיריית רמת גן.

מר כרמל שאמה הכהן: לא הבנתי, איתן, לא הבנתי.

גב' עדנה וידל: זה תקן של משרד החינוך...

מר איתן כהן: אני אסביר שוב, ראש העיר, יש לנו 21 אשכולות, כאשר מתוך ה-21 אשכולות, 10 אשכולות, מי שמשלם אותם זה משטרת ישראל.

גב' אורית איתיאל: תסביר את ההבדל ביניהם. יש אשכולות קלאסיים, שזה מבנה אחד גדול.

מר איתן כהן: לא, גם לא קלאסיים הם משלמים, גם לא קלאסיים, אני יודע מה אני אומר.

מר חגי אשר: מתחת ל-100 ילדים הוא לא משלם.

מר איתן כהן: תקשיב, חגי. הוא שילם בזמנו כל אשכול שהוקם וקבעו שזה אשכול, בזמנו לפני שנים, הוא שילם 64% מסך הכל העלות של אותו אשכול. הוא שילם על 10 אשכולות כפי שאמרתי. 11 אשכולות, מי שמשלם עליהם זה עיריית רמת גן מלא על מלא.

גב' אורית איתיאל: כי הם לא אשכולות קלאסיים, זה מספר גנים סמוכים במספר רחובות סמוכים.

גב' עדנה וידל: זה לא באותו מבנה.

גב' אורית איתיאל: הם לא במבנה אחד.

מר איתן כהן: אורית, חרוזים זה לא אשכול קלאסי? זה אשכול קלאסי. מי שמשלם אותו, זו עיריית רמת גן.

גב' אורית איתיאל: רגע, יש לך X אשכולות שזה מבנה אחד, ושם מגיע לך מזכירה, אב בית, כי זה כמו בית ספר. אבל יש לך אשכולות אחרים שאנחנו קראנו להם אשכולות.

מר איתן כהן: נכון.

גב' אורית איתיאל: זו הייתה הצעה של רמת גן. שלקחנו למשל 15 גנים סמוכים בשכונה מסוימת וקראנו להם אשכול. אבל הם לא גיאוגרפית נמצאים באותו מעטה.

מר איתן כהן: את מדברת בדיוק מה שאני אומר.

גב' אורית איתיאל: אבל עוד פעם, צריך לעשות פה אבחנה מבדלת.

מר אדם קניגסברגר: אתם מדברים אותו דבר.

מר חגי אשר: איך אני מסביר לתושבים שבאשכול שלהם יהיה ובאשכול אחר לא יהיה? איך אני מסביר את זה? איך אני מסביר שב-10 כאלה יהיה ובשאר לא יהיה? איך אני יכול לתרץ את זה? אני אספר להם שמי לא נותן לי כסף?

מר איתן כהן: לא, לא, אין שום קשר למשרד החינוך, צריך לצאת בהסברה. אמר ראש העיר, צריך לצאת בהסברה נכונה, גם דרך משטרת ישראל שמאוד-מאוד תומכת באבטחה הזאת, כי זה מבחינתה לא משנה, היא משלמת את זה, זה לא משנה.

מר חגי אשר: אז עכשיו יגידו לי שפה אני משקיע ופה אני לא משקיע? תושב יבוא אליי בצדק יגיד לי – אה, באשכול הזה זה בסדר ובאשכול הזה אין סכנה של מחבלים?

מר איתן כהן: אני לא אומר שאין סכנה. פשוט הוא אשכול גדול שאני מעדיף להשאיר שם סדרן ולא מאבטח אפילו, זה כמו בואו נאמר בית ספר לצורך העניין. אבל יש אשכולות שהם בודדים, קח למשל את חרצית-לוטוס, הם בודדים וקוראים לזה אשכול. אבל יש לנו עוד 180 גנים כאלה.

מר חגי אשר: אורית, הייתי רוצה לשמוע את דעתך בנושא.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה לקטוע את השמחה. יש לנו ישיבה שהייתה אמורה להתחיל ב-17:00, יש אנשים שמגיעים למליאה. וחבל, הוויכוחים פה מיותרים, כבר הייתה הצבעה, התרשמת. עכשיו צריך לעשות את מה שאמרת ונתקדם הלאה.

מר חגי אשר: זה לא ויכוח מיותר, יש פה ויכוח עקרוני ומ-2021, הבנו שאנחנו לא מדברים על 2021, והבנו שאנחנו לא מדברים על אשכולות. ואני שואל שאלה מאוד עקרונית, גם את אורית וגם את איתן, איך אני מסביר שבאשכול הזה אני אתן ובאשכול השני אני לא.

מר כרמל שאמה הכהן: גם אני לא הבנתי את זה.

גב' אורית איתיאל: אני מוכנה להסביר מה שאני מבינה. יש אשכולות שאמרנו שזה מבנה אחד של יותר מ-100 ילדים נמצאים ביחד, על שטח ספציפי.

גב' עדנה וידל: מתחם, מתחם.

גב' אורית איתיאל: ולכן, החוק אומר שמעל 100 ילדים שנמצאים ביחד תחת גג אחד כמו בית ספר, חייבים מאבטח, שומר.

מר דני גולדשטיין: בנתי מאיתן שלא חייבים.

גב' אורית איתיאל: האשכולות האחרים זה פשוט גנים שמפוזרים בכמה רחובות, לא כל ה-100 נמצאים ביחד.

גב' עדנה וידל: לא במתחם אחד.

גב' אורית איתיאל: בדיוק. ולכן שם אין לנו אפשרות לשים מאבטח שבבת אחת...

גב' עדנה וידל: אין תקן, לא אין אפשרות.

מר דני גולדשטיין: אורית, כרגע איתן אמר שהתקינה הזאת בוטלה, ואין את החובה של 100 ילדים גם.

מר חגי אשר: איתן גם אומר שהוא לא שם אומר, הוא שם סדרן, לא שומר.

גב' אורית איתיאל: על 100 ביחד מחויב שומר.

מר דני גולדשטיין: לא, אז איתן אומר שלא.

גב' עדנה וידל: משרד החינוך לא ביטל את זה.

מר דני גולדשטיין: אבל כרגע איתן אמר שזה בוטל.

מר אדם קניגסברגר: אבל זה לא רלוונטי, רבותיי.

מר איתן כהן: לא, לא, אני חייב להגיד. משטרת ישראל לא מחייבת היום על אשכולות מאבטח. אני אומר שוב, מכיוון שאין לנו מאבטחים, אני שם סדרנים, כן, בהחלט, אני שם פה את הדברים על השולחן. אין מאבטחים עם נשק, אני שם סדרנים. לכן, אני רוצה את האבטחה המדלגת. אני מעוניין ואני ממליץ על האבטחה המדלגת, מכיוון שפה אנחנו מקבלם כבר רובאי 5 ומעלה, שיודע לתת מענה לכל תרחיש שיהיה.

מר דני גולדשטיין: כרמל, אני רוצה להגיד לך משהו, אוקיי? אני כעיקרון, ואתה יודע שאני בא מוועדי הורים... אבל כשאני יושב מול אנשים כמו איתן, שאני לא יודע מה הרקע שלו, אבל בטוח שהרקע הביטחוני שלו הרבה יותר רחב משלי, ויושב מולי המנכ"ל שהוא מפכ"ל

לשעבר, כשהם מדברים בשפה הזאת ומסבירים לי את זה, אותי זה משכנע, אותי אישית זה משכנע.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

מר דני גולדשטיין: ואני חושב שזה ה... שאנחנו צריכים לעשות כרגע. אם הם בטוחים שזו הדרך הנכונה, ואלה הכלים שיש בידינו, אנחנו צריכים א ורק לגרום שתהיה הסברה נכונה. זה הכל.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, אני אראה את חומרי ההסברה שיכינו ואיך זה מוצג, ולפי זה נתקדם. אבל ההנהלה החליטה, תודה.

החלטה:

מאשרים תכנית אבטחה מדלגת בגני ילדים.

האישור בכפוף לעבודת מטה, הסברה והכנה ולאחר מיצוי דיון עם ועד ההורים העירוני בנושא והצגת תוצאות עבודות המטה לראש העיר.

הצבעה:

אושר ברוב קולות, 4 - בעד, 1 - נגד, 2 - נמנעים.

4. הסכם גישור עם עזריאלי.

מציג: עו"ד סהר פינטו, היועץ המשפטי.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רוצה לדלג כי זה סעיף דחוף יותר, ל-4, עו"ד סהר פינטו.

עו"ד סהר פינטו: תודה רבה וערב טוב לכולם. סיפור עזריאלי, אני נותן לכם רקע, אנחנו מתקדמים פה להסדר פשרה ומבקשים את אישורכם. מדובר בעצם, אם נדייק, שטח החניות שסובב את הקניון, שלגבי חלק מהחניות האלה, עזריאלי באופן היסטורי הם אלה שהקימו את החניות, ונקבעה לטובתם זיקת הנאה. מדובר על הסכמים היסטוריים, אחד משנת 1982, אחר כך הסכמים שבאו בהמשך. וההסכם האחרון היה

משנת 2015, שבעצם הגביל את יכולת העירייה לגבות תשלום בחנייה לשעות מסוימות וקבע פטור בגין השעתיים הראשונות. ראש העיר בעצם בתחילת הקדנציה, או כבר לפני כמה זמן, ביקש לבחון את האפשרות להרחיב את השעות, כדי להגביר את גביית התשלום. היינו בהליכים משפטיים, אנחנו נמצאים בהליכים משפטיים מול עזריאלי. בעצם באיזשהו ניסיון, מצד אחד כובל אותנו אותו הסכם היסטורי ואותה הסכמה של העירייה, ואנחנו בתוך הדבר הזה והמגבלות האלה ביקשנו למצוא את הדרך שבה העירייה כן תגדיל ותמקסם את היכולת שלה לקבל הכנסות, גם מהחניות שמקיפות את הקניון. ובעצם נכנסנו פה להליכים משפטיים שהתגלגלו להליך של גישור בפני השופט בדימוס אבי זמיר. לאחר הסכם גישור מאוד ככה, הליך גישור ככה מאוד מורכב, שגם צריך להגיד עזרא נחום היה שם בצורה מאוד-מאוד טובה, וגם שמעון שומרוני.

<u>גב' עדנה וידל:</u> גלית הייתה שם?

<u>עו"ד סהר פינטו:</u> גלית מכירה את ההליכים, היא לא הייתה בישיבת הגישור עצמה, אבל היא מכירה את ההליכים, ושותפה לישיבות, והיא גם נוכחת כאן. וגם נמצא איתנו עו"ד שגיא טנא מהמשרד של גדעון פישר, ש הם ייצגו אותנו בהליכים האלה, גם בבית המשפט וגם בגישור. היו גם פגישות של המגרש עם ראש העיר. זאת אומרת, היו פה הליכים מאוד-מאוד ארוכים ומורכבים. מי שזוכר, זה בעצם הליך שעוד קיים עוד לפני שאני הלכתי לתפקיד, הוא הליך ארוך. היינו יותר אגרסיביים, ניסינו להיות פחות. זאת אומרת, ניסינו בסופו של דבר אמצעים שונים כדי להגיע למטרה. בסופו של דבר, הגענו להסדר גירוש, הצעה להסדר גישור, שאנחנו חושבים וממליצים להנהלת העיר לאשר אותו, לא כי הוא הכי טוב שאפשר, אם היינו על דף חלק. אלא בתוך הנסיבות הקיימות של אותם הסכמים היסטוריים שכובלים אותנו, משפר באופן משמעותי את מצב העירייה מבחינת היכולת לגבות ולהגדיל את ההכנסות שם. עיקרו של הסדר הגישור הוא שבימים א' עד ה' שהחנייה היום מסתיימת בשעה 18:00, אז החנייה בתשלום תסתיים ב-18:30, זה עוד חצי שעה כל יום. ובנוסף לכך, הפטור מדמי חנייה שניתן עד היום לשעתיים הראשונות, יופחת לשעה וחצי. כלומר, אנחנו מרוויחים גם את החצי שעה הזאת. כמובן אמצעי התשלום יבטיחו שלא יתאפשר שימוש חוזר בפטור שצוין לעיל. ההסדר הזה ייכנס לתוקף 21 יום לאחר שהעירייה תאשר את היידוע של הציבור על השינוי הזה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> ולתושבי רמת גן?

עו"ד סהר פינטו: תושבי רמת גן כרגע זה באותו נוהל רגיל. מי שיש לו תו תושב, לא משלם חנייה.

גב' עדנה וידל: אוקיי.

עו"ד סהר פינטו: והסדר הגישור בעצם תקף ל-10 שנים. בנוסף לכך, בשל חוק ההסדרים שמאפשר לנו בעתיד להעלות את הסכומים, גם הכנסנו סעיפים שמתייחסים לנושא הזה, כדי שגם נוכל להעלות את המחיר עד לסכום של 10 ש"ח, אבל זה כרגע לא על הפרק, אבל הכנסנו גם סעיף שבעצם מונע שזה לא יגביל אותנו גם בעתיד וגם בחוק ההסדרים בהסתכלות קדימה, לא יגביל אותנו לגבי מקומות אחרים בעיר.

בסופו של דבר, בעצם כל גורמי המקצוע, אמרתי עזרא היה בתמונה וגם שומרוני ממליצים להנהלה לאשר את ההסדר. כמו שאמרנו, אנחנו נמצאים בהליכים משפטיים.

גב' עדנה וידל: מה גלית אמרה על זה?

עו"ד סהר פינטו: גלית פה, היא יכולה להתייחס לזה.

גב' עדנה וידל: איפה היא?

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני פה.

גב' עדנה וידל: מה את אומרת על ההסכם, הוא טוב?

רו"ח גלית שניידר מימרן: מה זה הוא טוב? בהינתן הנסיבות, אז אני חושבת שההסדר, אחרי באמת שנים שאנחנו מנסים להגיע למצב, אני חושבת שזה הסדר נכון. כן מה שהיה חשוב לנו ברגע האחרון גם הנושא של חוק ההסדרים. הרי יש שינויים בחניות בשנים הקרובות, והיה חשוב שזה לא יגביל אותנו גם במיוחד במקומות אחרים, אז גם הצלחנו להכניס.

אני חושבת שעוד פעם, בהינתן הסיכונים, סיכויים המשפטיים, אני חושת שזה נכון וזה בסדר גמור. היינו יכולים למצוא את עצמנו עוד כמה שנים נגררים, ובינתיים מאבדים הכנסה. באמת... נוספת, ואני חושבת שבסוף מבחינת עלות מול תועלת זה נכון. באמת כל גורמי המקצוע, כולל שומרוני ועזרא שהיו על התיק הזה באמת שנים וכולל סהר ואני שנכסנו לתיק הזה רק בשנים האחרונות, הסכמנו לנושא.

עו"ד סהר פינטו: אני רוצה גם להזכיר שיש צו מניעה. זאת אומרת, שמנע מאיתנו את האפשרות לצמצם את השעות או לעשות שם שינוי. צו מניעה שבית המשפט בעצם קיבל את הבקשה של עזריאלי לצו מניעה, ולכן אנחנו חיים בתוך עולם שבו כל עוד אין הכרעה שיפוטית לטובתנו, דבר שיכול לקחת הרבה זמן ולא בהכרח יהיה לטובתנו. פה הסדר אחר, אנחנו בעצם כבולים לאותו הסדר קודם, כמו שאמרנו, שההכנסות שם הן נמוכות יותר.

מר חגי אשר: על זיקת ההנאה אין מה להתווכח בכלל. אני רק רוצה לדעת איך אנחנו באמת מבררים שהשעה וחצי היא שעה וחצי? זאת אומרת, איפה אנחנו... בנושא הזה? האם אנחנו נקים שם מחסומים, האם יהיה שם... שהשעה וחצי היא תהיה שעה וחצי?

גב' עדנה וידל: יש פיקוח, מה זאת אומרת?

מר חגי אשר: לא, לא תמיד. נמצאים שם...

גב' עדנה וידל: תאמין לי.

מר כרמל שאמה הכהן: סהר, זו נקודה נכונה מה שחגי מעלה. חשוב מאוד לעדכן את הזכות שלנו לדעתי, לא לגבות רק לפי כחול לבן, גם לגבות את אותם סכומים לפי שער ומחסום אחרי שעה וחצי.

מר חגי אשר: למה אנחנו לא עושים LPR שם?

מר כרמל שאמה הכהן: דיוק.

מר חגי אשר: בהסכם אפשר להכניס את זה.

(מדברים ביחד)

מר כרמל שאמה הכהן: דו"ח אכיפה ופיקוח שאתה צריך לשטחים שם – הוא אדיר. מצד שני – אתה יכול לסגור את זה כמו בפארק הלאומי, ולשחרר את הפקחים האלה לאזורים אחרים ולהגדיל את אחוז הגבייה שלך.

מר קובי נח: קיים LPR בקניון איילון שאנחנו בודקים שם מספרים, גם נותנים קנסות, ונבדק גם תו נכה וכל הדברים האלה נמצאים כבר, חגי.

מר חגי אשר: איפה? בכניסה לקניון אין. אני נמצא שם.

מר מוטי כהן: רגע, חברים, רק שנייה. המטרה היא כרגע... זה להסכים להסכם המגרש או לאו.

עו"ד סהר פינטו: נכון.

מר מוטי כהן: כלומר, אם אנחנו מוסיפים... אחר, אין הסכם. זה לא שכרגע בואו נמציא LPR ונמציא דברים כאלה. אנחנו דנים כבר שנה וחצי ואפילו יותר עם מגשר, יש צו מניעה של עזריאלי על רמת גן. הסיכוי בבית משפט, סיכויים של להפסיד את כל מה שקורה שם, בגלל הסכמים קודמים של העירייה, אני שם את זה על השולחן, בגלל הסכמים קודמים של העירייה. ההסכם הזה בתמונת המצב, הוא לטובתנו. אכיפה... וחצי, אנחנו מבצעים את ה...

מר חגי אשר: אבל אין לך אכיפה... את ההסכם.

מר כרמל שאמה הכהן: מה הבעיה אם רמת גן שמה על חשבונה את המחסומים ואת הכל? לא משנה את כללי המשחק, לא את המחיר לשעה, ולא את חלונות הזמנים.

מר מוטי כהן: אם אנחנו שמים עכשיו מחסום...

עו"ד סהר פינטו: בוא נגיד ככה, זה לא עלה במהלך המשא ומתן ובדיונים אצל המגשר.

מר מוטי כהן: זה לא היה בדיונים.

עו"ד סהר פינטו: שוב, כל שינוי שם...

מר מוטי כהן: ... 4 מיליון ש"ח כל שנה, אני שם את זה על השולחן...

עו"ד סהר פינטו: מבחינת עזריאלי, יש את זיקת ההנאה, והפרשנות היא חנייה פתוחה, חנייה ציבורית פתוחה.

מר מוטי כהן: ... יש אכיפה על כל המתחם שם.

עו"ד סהר פינטו: אין שום ספק שאם אנחנו מעלים דרישה כזאת, אנחנו יכולים. המשמעות היא שאנחנו נהיה עוד מספר חודשים בתוך התהליך הזה, ובינתיים לא נגבה את הכספים הנוספים שאפשר. אם זאת תהיה ההנחיה, אנחנו כמובן...

מר כרמל שאמה הכהן: למה זה מספר חודשים? מעלים את הנקודה הזו, שיגידו כן – כן, לא – לא. אני אגיד לך, בוא, עם כל הכבוד, הם יודעים דבר אחד גם. נניח שלא יהיה הסכם פשרה, ועוד מתישהו נכנס המנגנון של החוק החדש, ואתה יכול להישאר עם שעתיים, אבל עם 20 ש"ח לשעה

לקבוע להם שם באזור הזה. אז יש לך שוט מאוד חזק נגדם. הם לא סתם התרככו עכשיו מאוד.

עו"ד שגיא טנא: אני רוצה גם התייחסות בבקשה. קודם כל, שחוק ההסדרים החדש מדבר גם על יחסיות להעלאה לתושבי העיר. ולכן, זה לא יכול להיות בלתי מוגבל מהבחינה הזאת רק לתושבי חוץ מהחשש שלהם. זה דבר אחד.

עו"ד סהר פינטו: יש 30% פער.

עו"ד שגיא טנא: דבר שני, לעניין המדחנים, זה באמת שומרוני התייחס במהלך המשא ומתן. ההסכם מ-2015, שבעצם אנחנו מיטיבים אותו, דיבר בזמנו על מדחנים. שומרוני בעצמו מבחינה מקצועית טכנית, הוא לא פה כדי להגיד את זה, אבל הוא ביקש, ואנחנו בעצם הכנסנו את זה להוריד את הגבייה באמצעות המדחנים עצמם, כי הם לא פרקטיים. הם אומרים שרוב הציבור בעצם עבר לאמצעי הדיגיטאליים של פנגו, יש עוד מתחרה, סלו-פארק או משהו כזה. ולכן, האמצעים הדיגיטאליים האלה מאפשרים בעצם לדעת מתי התחילה החנייה בשעתיים. הוא נתן מספר אחוזים מאוד-מאוד גדול, לפיו 90% ומשהו בקניון משתמשים באמצעים הדיגיטאליים הללו, ולכן אין פה שום שינוי, זה בסך הכל בעצם לקחת את המנגנון הקיים של נותן שעתיים פטור ולהיטיב עם העירייה, ובעצם להפחית אותו לשעה וחצי.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל הוא לא יודע כמה לא מפעילים. זאת אומרת, שהוא אומר 98%, הוא לא יודע. הרי אני חושבת שאין קשר בין הדברים. אתה אומר – את השעתיים שינו לשעה וחצי, שזה מעולה.

עו"ד סהר פינטו: והוספנו חצי שעה בסוף היום. וגובים...

רו"ח גלית שניידר מימרן: בדיוק. זאת אומרת, יש לו הגדלה למצב הקיים, לעומת המצב שקיים כרגע, מאוד משמעותי. אתה מדבר על רעיון אחר בכלל, שאני לא חושבת, סהר, זה מגביל אותנו לעשות את זה בעתיד, את מה שכרמל מדבר עליו?

עו"ד סהר פינטו: כן, זה שינוי. הם יבואו. שוב, כל שינוי שנוגע שם-

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל זה בכל מקרה היום זה לא קיים. שומרוני לדעתי, אם קאפח פה, ניסה להפעיל תכנית מסודרת כמו שהפעילו בזמנו בכפר סבא, תכנית של מצלמות שקולטות את כל המספרים כדי להפעיל פחות פקחים. אבל זה לא יצא לפועל.

רצינו את העוזר הדיגיטאלי הזה שיעזור, אבל זה לא יצא לפועל. אז אני חושבת שהדברים, זאת אומרת, אם אנחנו נרצה, על מה אתה דיברת על תוספת במקום פקחים?

מר כרמל שאמה הכהן: אני דיברתי לשים, בחלק מהחניונים, איפה שאפשר גיאומטרית, שזה לא מפריע לתנועה, לשים מחסומים וליצור חניונים כמו סובב פארק לאומי. ואז כל רכב שנכנס משלם לך, יש לך 100% גבייה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל זיקת ההנאה...

עו"ד שגיא טנא: אני חושב שיש שם גם בעייתיות ב...

מר מוטי כהן: אנחנו גם אוכפים בכל המתחם שמסביב. יש מספר מקומות ש... יש את כל המתחם של האצטדיון, שגם שם יש אכיפה.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אין לך באמת אכיפה.

מר חגי אשר: אין אכיפה, זה היה... בהסכם, חברים. הדבר הזה חייב להיות בהסכם, אחרת לא תהיה לנו אכיפה על זה בחיים. אנחנו לא נדע אם שעה וחצי מתקיימת או לא. נכון יש אמצעים דיגיטאליים. אבל אם לא תהיה מצלמה כמו בסובב פארק לאומי, לא נדע אף פעם מי היה שעה וחצי ומי היה 4 שעות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: חגי, אני מסכימה...

מר מוטי כהן: אנחנו לא נמצאים לבד בתוך המערכה, יש לנו גם צד שני.

מר חגי אשר: ברור לי.

מר מוטי כהן: ... זה בסדר...

(מדברים ביחד)

עו"ד סהר פינטו: אני רוצה ברשותכם להציע משהו. תראו, אם אנחנו לא מאשרים... מצב קיים, שוב, עם צו מניעה שזה שעתיים ומסיימים חנייה ב-18:00, דבר שבעצם היה חשוב לנו גם להביא להנהלה כמה שיותר מוקדם, קיץ. ברגע שנאשר, נוכל לפרסם 21 יום ולהתחיל לגבות. כל יום שעובר אנחנו לצורך העניין לא גובים את זה. אם מדובר על משהו שאנחנו רוצים אותו כוולונטארי, כי בסופו של דבר גם לקניון אפשר להסביר את האינטרס ואת ההיגיון במה שראש העיר אומר, גם הקניון לא רוצה שיחנו שם יום שלם וילכו לעבוד במגדלי ב.ס.ר. גם הקניון האינטרס שלו שזה באמת ישמש את הקונים. אם אפשר יהיה לבוא ולהוסיף את הדבר הזה שוב ככל שנגיע להסכמה. אם מתנים את זה בהסכם, זאת סוגיה אחרת.

מר חגי אשר: אני חושב ש... בהסכם. כי הרי מה אנחנו עושים? אם אנחנו לא מתנים את זה עכשיו, אז מה עשינו? הם אומרים לנו, במקום שעתיים, שעה וחצי...

עו"ד סהר פינטו: לא, אבל מה עשית? חגי, התנית... אז תמשיך. הפסדת בקיץ גם...

מר חגי אשר: מה ההכנסות שהפסדתי, אתה יודע להגיד לי? מה ההכנסות שאני אפסיד?

עו"ד סהר פינטו: אין לי פה...

מר חגי אשר: כמה מיליוני ש"ח אני אפסיד פה?

רו"ח גלית שניידר מימרן: סהר, פה זו פעם ראשונה שעולה. אנחנו יכולים בכלל להפוך את החניון הזה, כמו השטח ליד הפארק הלאומי לחניונים שלנו שההכנסות הן של העירייה?

עו"ד סהר פינטו: לא.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני חושבת שמשפטית יש פה בעיה.

מר מוטי כהן: התשובה היא לא.

מר כרמל שאמה הכהן: איך את גובה? מה זאת אומרת? על בסיס מה את גובה עכשיו?

מר מוטי כהן: בכחול לבן.

מר כרמל שאמה הכהן: נו, מה ההבדל?

עו"ד סהר פינטו: גם ראש העיר מדבר על כחול לבן, גלית, הוא רק אומר במקום-

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, הוא לא מדבר על אותו דבר. הוא מדבר על חניונים עצמאיים שהוא יקים, כמו בפארק הלאומי.

עו"ד סהר פינטו: זה אנחנו נפתח חזית אחרת.

רו"ח גלית שניידר מימרן: זה מה שאני אומרת.

עו"ד סהר פינטו: אנחנו לא הצלחנו לרדת לשעה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני צריכה פה את היועצים המשפטיים.

מר מוטי כהן: הנה, הוא פה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני רוצה לעשות סדר בדיון, דקה. יש פה 2 סוגיות. חגי, אני רגע רוצה להבהיר, לעומת המצב הקיים שכבר המון המון שנים, מצבנו משתפר מאוד. גם קודם לא היה לך פקחים. אבל היום כל אלה שהפעילו פנגו וסלו-פארק, הרווחת עליהם X ומחר תרוויח X פלוס עוד כסף. בסדר? עכשיו בעצם אתם מדברים על איזשהו משהו שקשור לקחת את השטח, שטח שלי, ובמקום לעשות שם כחול לבן, לעשות שם חניונים קטנים, כמו שאנחנו עושים בפארק הלאומי. אני בכלל לא בטוחה שזה אפשרי מבחינה חוזית.

מר מוטי כהן: זה לא אפשרי מבחינה חוזית, נקודה, זה הכל אנחנו לא נמצאים לבד שם. זה לא חניון של הפארק. בואו נרענן רגע את הזיכרון, מדובר ב-2 צדדים: צד אחד שטוען שעיריית רמת גן הביא לו את השטח הזה ל-100 שנה. מצד שני, אנחנו באנו ואמרנו – מה שהיה בעבר, הוא לא נכון להיום. ואנחנו דרשנו 2 דברים נוספים: תוספת של השעה, ולרדת לשעה וחצי. ... בהתחלה היה... והיה איזה דיון והיו עוד דברים נוספים וכך וכך הלאה. אנחנו לא לבד בתוך המשחק הזה.

מר חגי אשר: מוטי, אני רוצה רק להוסיף משהו. אחרי שעה וחצי שנמצא שם בן אדם, השטח הזה הוא של עיריית רמת גן.

מר מוטי כהן: אני מסביר עוד פעם, מצידי תחליטו שלא. ההפסד השנתי הוא 4 מיליון ש"ח, זה הכל.

מר חגי אשר: אני חושב שנפסיד יותר, כי אני אומר, אחרי שעה וחצי השטח הוא שלי, לא שלו. הסכם חכירה, לא הסכם חכירה, שעה

וחצי אחרי זה, זאת אומרת, השטח שלי. אם זה שטח שלי, אני רוצה לפקח על זה.

מר מוטי כהן: בבקשה, בהצלחה, בהצלחה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל חגי, אתה לא עושה את זה היום. הרי עד היום לא עשינו את זה, או עשינו ביכולות הזה. אנחנו מגדילים את ההכנסה במצב הקיים. עכשיו השאלה היא הסיכויים...

מר מוטי כהן: זה כמו כחול לבן בכל העיר.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, זה לא מדויק...

מר חגי אשר: זה אחרת, כי זה אזור תחום, זה אזור שאני יכול לבדוק אותו.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל זה מה שאני שואלת את שגיא. שגיא, האם משפטית, מבחינה סיכוי, אנחנו יכולים להפוך את זה מחר, זה שטח שלי שמחר שמתישהו אני יכולה להפוך לחניון שלי? שאני יכולה ל...

עו"ד סהר פינטו: לא, גלית, לא. זה כל המחלוקת. זה מה שכובל אותנו. אגב, צריך גם לומר שבית המשפט, ועובד שהוא נתן צו מניעה לטובת עזריאלי, לא ראה בטענות שלהם כטענות קלושות, ואני אומר את הדברים בעדינות, כי אנחנו בהנהלה שמתומללת, אוקיי? ובואו נגיד שלא בדיוק ידינו הייתה על העליונה בעניינים של צו המניעה. וזה המצב, זאת אומרת, אנחנו פה אחרי מספר סיבובים של כמה שנים, של ניסיונות ללכת גם בצעדים שהם יותר אגרסיביים ופחות אגרסיביים, שבסופו של דבר לא הניבו את התוצאות, כי מה לעשות, יש פה הסכם היסטורי בשנת 1982, זה הקניון הראשון במדינה, כל המושג של קניון זה קניות וחניון נולד מהדבר הזה. יש גם אסמכתאות מסביב על מה שהיה, שבעצם מבצרים ומחזקים את העמדה שלהם. ושוב, הם גם שמו וכסף על חלק מהכשרת המקומות של החניות האלה. זה העולם שאנחנו נמצאים בו. אנחנו לא נמצאים בעולם שיש בו איזה קו חלק, ועכשיו אנחנו מחליטים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לאור זה, אני חושבת שאנחנו רק משפרים את מצבנו. כי מה שעשינו אתמול אנחנו ניקח עוד... עוד שנה וחצי, נכון. כן צריך לחשוב איך מחזקים את האכיפה, ועלו בעבר חגי כל מיני רעיונות של מצלמות מיוחדות... מחליפות פקחים. ויש כל מיני רעיונות כדי שאנשים ישימו יותר פנגו ויותר סלו פארק. אבל זה דיון לא קשור, כי בכל מקרה אתה יכול לעשות את זה. פשוט יש פה הגדלה, כל מי ששילם עד היום וחויב ב-X, וחויב ב-X פלוס.

מר חגי אשר: ... בלי שזה יהיה בהסכם, אני לא חושב שזה יכול להתקיים, כי אחר כך ישימו לך תנאים אחרים והתניות אחרות. אבל עוד פעם, אתם אנשי המקצוע.

עו"ד שגיא טנא: הסוגיה שהעליתם כרגע היא לא רלוונטית לנשוא המחלוקת, אבל היא גם לא גורעת מההסכם. להיפך, אם וכאשר יהיו אמצעים טכנולוגים כאלה או אחרים נוספים שיהיה אפשר להכניס אותם, מצלמות כאלה או אחרות, על הכיפאק, זה לא סותר את ההסכם הזה. אבל שוב, מה שגם סהר אמר זה מאוד נכון, אנחנו לא שחקנים בודדים פה במערכה, יש פה גם את בית המשפט, גם את הצד השני, גם את לוחות הזמנים שהולכים ומתקצרים. אני רוצה שמבחינה משפטית הצד השני כבר הגיש תצהירי עדות ראשית מטעמו. גם חלוף הזמן וגם הזה, אני חושב שמהבחינה הזאת הגענו, שוב כמו שאמרנו, להסכם מיטבי לעירייה שאנחנו ממליצים עליו.

מר חגי אשר: אני לא חושב שזה הסכם מיטבי, ואני לא מבין למה זה לא עובר לכם חלק. הנושא הזה של הפיקוח על השעה וחצי, אני חושב שזה צריך להיות אחד מההתניות. מבחינתי שיישאר המצב הקיים, אם אין דבר כזה. כי זה לא איזה דרישה בשמיים.

עו"ד סהר פינטו: ... את ה-4 מיליון, שים שם עוד...

מר חגי אשר: אני יכול להגדיל אותם ביותר, אני יכול להגדיל אותם ביותר.

עו"ד סהר פינטו: עובדה שכבר כמה שנים...

מר מוטי כהן: אין שקל מתוך החניונים של עזריאלי, אין. יש או לקבל 4 מיליון, או שיהיה אפס, זה מה שכרגע... אין, אפס.

מר חגי אשר: אני לא חושב שזה משחק של זה או אפס. אני חושב שזו התניה שצריכה להיות בהסכם.

(מדברים ביחד)

מר חגי אשר: למה זה לא אמור לעבור להם חלק? אתה יודע, אני באמת לא מבין אותך. שגיא, למה זה לא אמור לעבור להם חלק?

(מדברים ביחד)

עו"ד סהר פינטו: חגי, אני אחדד.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני לא מבינה מה הוא טוען חגי.

עו"ד סהר פינטו: בוא נחדד ככה, אם אנחנו מדברים על משהו שיעבור חלק, הרי אנחנו לא נגד זה, אנחנו כולנו בעד שנגביר שם את האכיפה ואת הגבייה, וכמו שאמרתי לך, אני גם חושב שיכול להיות שגם עזריאלי יראו בזה יתרון ורציונל. אני רק אומר, אנחנו היום בנקודה שבה יש הבדל בין יעבור חלק לבין יסכימו, ואז בטח אנחנו נרצה את זה ולא נבלום את זה, לבין מצב שבו אנחנו מתנים את ההסכם. המהלכים פה הם מורכבים, הם הרבה מאוד זמן. צריך לומר – לא היה אמון בין הצדדים. אם לא ראש העיר שלנו וכמה מהלכים מאוד גם יצירתיים שלו, כנראה גם לא היינו מגיעים למקום הזה היום.

העמדה שלהם הרבה יותר חזקה משפטית משלנו בשלב הזה, אוקיי? והמהלכים שראש העיר עשה, הם אלה שגרמו בכלל לזה שזה... ובכלל לזה שבאנו לשולחן, ובכלל שהמגשר ככה חיפש פתרונות יצירתיים שבעצם יחפו על הרצון שלנו להגדיל את ההכנסות. אם אנחנו מאשרים את ההסכם, אנחנו יכולים, זה לא אומר שאנחנו מתנגדים להצעה שהצעת. זאת אומרת,

אפשר לאשר את ההסכם ובמקביל לבוא ליזום את זה, לבדוק טכנולוגית מה, אני לא יודע, שוב, זה לא עלה, לראות שאנחנו באמת יודעים.

מר אדם קניגסברגר: זה לא הנושא.

עו"ד סהר פינטו: נגיד לקדם את זה, ואז לבוא לעזריאלי להגיד...

גב' עדנה וידל: לא, אנחנו כן יודעים לפתור טכנולוגית. לא, לא, זה כן הנושא.

עו"ד סהר פינטו: שנייה, אני לא יודע, בסדר. לבוא עם פתרון, זה לא עלה עד עכשיו, לא שומרוני, אף אחד זה לא עלה. אבל נניח שיש...

גב' עדנה וידל: לא חשבו על זה אולי.

עו"ד סהר פינטו: בסדר, נניח שיש לנו פתרון שהוא אמיתי, ונבוא לעזריאלי, שוב, שגם האינטרס שלהם שזה ישמש את הקונים ולא את עובדי בסדר או צ'מפיון שישימו את הרכב וילכו למשרד. אם זה וולונטארי, זה אחד. אם אנחנו מתנים, אז אין שום בעיה, כי אנחנו מאשרים את ההסכם, יוצאים לפרסום. בעוד 21 יום מתחילים לגבות יותר, ובמקביל רצים מולם לנסות להגיע להסכמות.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אומר לך שצריך לדבר איתם ולהסביר להם. אחד – שלנו זה מאוד-מאוד חשוב. אוקיי? זה עלה בדיון בהנהלה וזה מנע את אישור ההסכם בשלב הזה בהנהלה, לדעתי. שנית – להסביר להם גם את האינטרס שלהם. האינטרס שלהם, שברגע שיש מערכת בקרה ממוחשבת חד ערכית, יש להם אינטרס להצטרף אלינו, להוסיף תנאי נוסף לשעה וחצי חינם. זאת אומרת, מי שבא כל יום, לא יקבל את השעה וחצי חינם.

גב' עדנה וידל: נכון, יש בקרות, מעולה.

מר כרמל שאמה הכהן: תופס להם, זה לא מישהו שבא לקניון לקנות, זה בא לאזור שם מול ב.ס.ר, לדברים האלה, ומשתמש בפטור של השעה וחצי סתם. אוקיי? צריך לעודד ולפנות מקומות לאנשים שבאים לקנות. הם יש להם זמן אופטימאלי של שהייה בקניון את זה צריך לתמרץ, את זה הם צריכים לתמרץ ולפנות מקומות חנייה שהולכים ומצטמצמים. אז אני חושב שיש להם גם אינטרס, אבל הכי חשוב להסביר להם שלנו זה מאוד חשוב, יש לנו מחסור בפקחים, אנחנו לא באים ממקום רע. ואנחנו מבטיחים להם את השעה וחצי, ומסירים מעליהם, כמובן זה לא צריך לחזור, כל סכנה של עלייה, שעוד מעט הופכת להיות בלתי מוגבל הכחול לבן, אפשר לעשות כל סכום. ולנו הרי אין שום חשש להגיד גם לרמת גנים – תשלמו 20 ש"ח לשעה, כי זה יביא מיליונים לעיר, לחינוך של הילדים שלכם ולרווחה שלכם. אז אין לנו את הבעיה של מה שנקרא של פופוליזם מול התושבים. לכן אני אומר, שווה לנסות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לדעתי, הם לא התנגדו. סהר, אם אני זוכרת נכון, שומרוני ניסה ולא שמעתי אף פעם על התנגדות שלהם בנושא. הייתה בעיה של היתכנות של הנושא הזה.

מר חגי אשר: נכון, כי הוא דיבר על מדחנים. אני מסכים איתך, גלית, הוא דיבר על מדחנים, ואנחנו...

מר כרמל שאמה הכהן: מדחנים כבר לא רלוונטי. זה כמו להגיד למישהו – תתקשר אליי עם אסימון.

מר קובי נח: יש פתרון טכנולוגי...

מר חגי אשר: יש פתרון טכנולוגי, אפשר לשים שם מערכת LPR...

רו"ח גלית שניידר מימרן: ... שמצלמת ושולחת מסרון ואז אתה עושה פנגו. חברה שעובדת בכפר סבא. הוא בדק...

מר כרמל שאמה הכהן: אני שואל אותך, זה חוקי?

רו"ח גלית שניידר מימרן: בטח זה חוקי.

מר חגי אשר: ברור. מה זה? זה שלנו אחרי שעה וחצי. אני חושב שהם צריכים להיות אלה שיהיו בעד הדבר הזה בכלל.

מר כרמל שאמה הכהן: מה הבעיה של בהיתכנות?

רו"ח גלית שניידר מימרן: ... שומרוני טיפל בזה. אפילו נתתי לו כסף בתקציב, בגלל זה אני זוכרת את זה. סהר, אני לא חושבת שהייתה פה התנגדות של עזריאלי. שומרוני בא אליי אחרי, זה היה בתקציב, ולא הצלחנו ליישם את זה בפועל, הוא אמר שהיו בעיות היתכנות. אפשר להעלות את שומרוני?

גב' עדנה וידל: אני יכולה לשאול שאלה? יש לנו מחלקת מערכות מידע וטכנולוגיה. אני חושבת שנכון במקומות האלה להתייעץ ולשאול איזה פתרונות יכולים להיות. גם אם לא יהיו פתרונות, זה נכון לשאול.

כי בסוף היום הכל הולך לטכנולוגיה, גם פנגו וגם סלו-פארק, הם עובדים על טכנולוגיות. היום יש טכנולוגיות שאפשר לפתור את השעה וחצי ואת הבקרה על השעה וחצי. בואו תתייעצו.

עו"ד סהר פינטו: יש אפשרות לבדוק אם שומרוני יכול לעלות? בואו, בסוף אנחנו מדברים כולנו זה. שומרוני הרי מכיר את כל הפתרונות, הוא היה בחזית פה של הבדיקה של הדברים, בואו נבדוק את זה. הוא המליץ ללכת על המהלך.

(מדברים ביחד)

רו"ח גלית שניידר מימרן: לדעתי זה לא קשור לעזריאלי.

מר כרמל שאמה הכהן: זה לא קשור לעזריאלי?

רו"ח גלית שניידר מימרן: לדעתי לא. אבל צריך לשאול את שומרוני. אבל זה לא קשור גם לסהר. קובי, אתה זוכר שהיה מונח על השולחן, זה גם קובי היה, קובי ושומרוני, היה מונח על השולחן פרויקט שלא יצא לפועל-

עו"ד סהר פינטו: נכון, נכון.

מר קובי נח: סובב איילון, כן.

עו"ד סהר פינטו: אני זוכר.

רו"ח גלית שניידר מימרן: נכון. מה קרה? אתה יכול להזכיר את זה? כי זה בדיוק מה שכרמל מדבר עליו.

מר קובי נח: הייתה בזמנו איזושהי בעיה בין לדעת האם בעצם מה שעשו, מה הם היו עושים בעצם אלה שעובדים בבני ברק? הם היו מפעילים פנגו, חוזרים מהר לאוטו ומפעילים סלו פארק.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, אני מדברת איתך על הפרויקט הזה שהשקעתי בו הרבה כסף.

מר קובי נח: נכון, זו אחת הסוגיות שהייתה בעיה לפתור אותה. ונדרשנו לפתור את זה, כי אז הם היו מפעילים שעתיים פה ואז שעתיים בתוך האפליקציה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: ... הם עובדים במקומות אחרים בארץ. אני זוכרת שהבאתי אותם מכפר סבא, הם עובדים.

מר קובי נח: תראו... יודעים לעשות את האכיפה הזאת, אנחנו יודעים לעשות. והמטרה היא בעצם להעמיד מצלמות בדומה למה שעושים בחזון איש בכנרת, שכל הזמן המצלמות רואות את הכל. ברגע

שעוברת שעה וחצי, זה הופך להיות דו"ח אוטומטי שיכול לצאת. זה הכל עניין של הגדרות מול חברת QIS, זה מה שנגדיר ברמה... על ידי ליאור אדם שנמצא אצל סהר.

רו"ח גלית שניידר מימרן: סהר, אתה חושב שעזריאלי, אני לא זוכרת שאי פעם...

מר חגי אשר: אני לא חושב שזה הדיון. אני חושב שהדיון פה סהר זה להכניס את הסייג של השעה וחצי פה להסכם, ומעבר לזה אפשר להתקדם. כי טכנולוגית, כמו שעדנה אמרה וכמו שקובי עכשיו גם אמר...

מר כרמל שאמה הכהן: בואו נסכם את זה ככה, כדי שלא נצטרך לחזור להנהלה. ההסכם מאושר מבחינת ההנהלה, ומסמיכים את מנכ"ל העירייה, את היועמ"ש, את הגזברית ואותי, לנהל משא ומתן עם עזריאלי להכנסת שינויים בהסכם, ברוח הדברים שנאמרו כאן, ולקבל החלטה אם להתקדם או לא לפי תוצאות המשא ומתן.

עו"ד שגיא טנא: שומרוני כתב לי בווטסאפ שאם צריך אז אפשר...

מר חגי אשר: מקובל עליי, ראש העיר.

גב' עדנה וידל: רגע, הוא לא סיים את המשפט.

מר חגי אשר: סליחה, לא שמעתי.

עו"ד שגיא טנא: התכתבתי עם שומרוני בארצות הברית, שיש עניין טכני שרוצים לשאול אותו, אז הוא אמר שאפשר לנסות להשיג אותו כרגע בשיחה רגילה, אם רוצים להעלות אותו כרגע.

גב' עדנה וידל: כי אני לא יודעת אם אפשר להתעכב, ועד שנעלה אותו. כי יש לנו עוד דיון.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז אנחנו אחרי זה נעשה את זה...

מר חגי אשר: אני חושב שההצעה של ראש העיר מקובלת, עליי לפחות.

גב' עדנה וידל: היא מקובלת, גם עליי.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, פה אחד. למישהו יש התנגדות? רועי, יש לך התנגדות? לא. אף אחד לא מתנגד. אז הסעיף אושר.

גב' עדנה וידל: טוב, ניפגש בזום השני.

החלטה:

הוחלט לפעול לביטולו של הסכם הפשרה עליו חתמה העירייה ואשר קיבל תוקף של פס"ד בשנת 1991, זאת באמצעות הגשת תביעה לבית המשפט להפעלת הלכת ההשתחררות מההסכם וזאת לאור שינוי הצורך הציבורי לעניין השימוש במקלט, הצורך במבני ציבור בשכונה ושינוי הנסיבות המהותי בחלוף הזמן מחתימת הסכם הפשרה דלעיל ועד היום.

הצבעה:

אושר פה אחד.

3. מקלט ברחוב לאן 25.

מציג: עו"ד סהר פינטו, היועץ המשפטי.

עו"ד סהר פינטו: רגע, ראש העיר, עוד נושא של מקלט לאן.

מר כרמל שאמה הכהן: בדקה, סהר.

עו"ד סהר פינטו: מקלט לאן, מקלט שהיה לגביו, אנחנו עוסקים פה בניסיון להשתחרר מדברים היסטוריים. בשנת 1991, הסכם שקיבלת

תוקף של פסק דין של 4 אנשים שגרו בזמנו מעבר לכביש, שבו בעצם הגבילו את שעות השימוש של המקלט וקבעו שהוא ישמש למועדון קשישים בלבד. ואז חלפו 30 שנה, 3 נפטרו, נשארה אחת מתוך אותם 4. צרכי השכונה השתנו, יש שם צורך משמעותי במתן מענה למשפחות לפעילות קהילתית, לפעילות רווחה במקום. המקלט גם לא מונגש, אז כך שהוא לא יכול באמת לשמש כמועדון לקשישים. לפני 30 שנה הם היו חכמים כדי לא רק להביא את הסכמת העירייה, גם ללכת לבית משפט ולקבל תוקף של פסק דין. היום, כדי להשתחרר מזה, אנחנו בעצם צריכים לפנות לבית המשפט, למהלך שהוא יחסית חריג, אבל בעצם ליזום מהלך שבא ואומר – הדברים השתנו, אנחנו רוצים להשתחרר מאותה התחייבות של לפני 30 שנה, הצרכים הם אחרים של העירייה, האינטרס הציבורי היום ושל תושבי השכונה, הוא כזה שכן יהיה שימוש במקלט שייתן מענה לצרכים שלהם. למול זה עומד בעצם אינטרס של תושבת אחת שנאחזת באותו הסכם ודורשת את קיומו.

<u>גב' עדנה וידל:</u> ומה תעשה עם נגישות לא לזקנים? נגיד שזה באמת לצרכים אחרים, ואני בעד דרך אגב, מה נעשה עם זה שאין שם נגישות?

<u>עו"ד סהר פינטו:</u> נעמוד בכל הכללים שאפשריים. את יודעת, יש גם פטורים כאלה או אחרים שמתאפשרים משיקולים הנדסיים. רק יש הבדל שוב בהגדרה בבסיס בצורך.

<u>גב' עדנה וידל:</u> כן, אבל זה יהיה ציבורי. אז צריך לבדוק שאנחנו לא עוברים על החוק.

<u>עו"ד סהר פינטו:</u> בוודאי, בוודאי.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אוקיי. אני בעד.

<u>עו"ד סהר פינטו:</u> ראש העיר?

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, שנייה חברים, יש לנו פה איזה משהו, קרייסס עם איזה פינוי של בניין מסוכן ברמת גן מסוכן של דיירים. אבל אני תומך בכל מה שהיועץ המשפטי אומר.

גב' עדנה וידל: אז הוא אמר דבר שהוא הגיוני. אולי אדם או אחד הסגנים שלך ינהל את זה ונסיים.

מר חגי אשר: אני בעד.

עו"ד סהר פינטו: רק הצבעה בעצם.

מר כרמל שאמה הכהן: רק הצבעה, מי בעד ההצעה של היועמ"ש?

גב' עדנה וידל: אני בעד.

מר דני גולדשטיין: בעד.

מר אדם קניגסברגר: בעד.

מר כרמל שאמה הכהן: כולם, יש מישהו שמתנגד?

מר דני גולדשטיין: פה אחד.

מר כרמל שאמה הכהן: פה אחד. תודה רבה על ישיבת ההנהלה.

החלטה:

חברי הנהלת שמעו סקירה מהיועץ המשפטי לעירייה בנוגע להסכמים ההיסטוריים, להליכים המשפטים ולהליך הגישור שהתנהל בפני כב' השופט בדימוס אבי זמיר, וכן להצעת הפשרה בגישור. חברי הנהלת העיר קיימו דיון לאור הסקירה. לאחר שהתקיים דיון הנהלת העיר קיבלה את ההחלטה הבאה:

"לאשר את הסכם הגישור שעניינו הסדרת החניה בחלקה 120 בגוש 6643 עם קבוצת עזריאלי בע"מ אליו הגיעו הצדדים במסגרת הליך הגישור בפני כב' השופט בדימוס אבי זמיר, ובנוסף להסמיך את ראש העיר, מנכ"ל העירייה והיועמ"ש לבחון יישום אמצעים לאכיפת גביית החניה".

הצבעה:

אושר פה אחד.

_____

כרמל שאמה הכהן
ראש עיריית רמת גן